

SETEMBRE - NOVEMBRE
DEL 2024

BARÇA

#121

D.O. BARÇA

Dani Olmo troba un Barça ple de futbolistes formats a **La Masia** en el seu retorn

2028

EL SOMNI D'AITANA

EL PLANTER INFINIT

La Masia, sempre La Masia. Sinònim de bona notícia per als culers. Aquesta temporada el Barça ha tornat a trobar resposta en la seva preuada escola de futbolistes, com tantes altres vegades. Per això avui l'afició blaugrana pronuncia amb orgull els noms de Lamine Yamal, Ronald Araujo, Èric Garcia, Fermín, Dani Olmo, Ansu Fati, Iñaki Peña, Pau Cubarsí, Alejandro Balde, Gavi, Marc Casadó, Héctor Fort, Gerard Martín, Sergi Domínguez, Marc Bernal i Andrés Cuenca, com ho havia fet abans amb els de Leo Messi, Xavi Hernández, Andrés Iniesta, Carles Puyol, Gerard Piqué, Sergio Busquets, Jordi Alba i Víctor Valdés. I més enrere amb tants d'altres.

La Masia per damunt de tot, protegint el Barça, donant-li força. I el Barça protegint també La Masia, tenint-ne cura i estimant-la. Posant-hi els recursos que li fan falta i gaudint dels seus fruits. La renovació d'Aitana Bonmatí, la millor futbolista del món, té molt a veure amb tot plegat. No és només una decisió estructural en l'àmbit esportiu, representa també la confirmació de l'aposta decidida que el FC Barcelona manté pel seu equip femení des de fa unes quantes temporades i, encara més, per La Masia. Aitana, que es va formar des dels 13 anys en les categories inferiors del Barça, és avui la Pilota d'Or i, més enllà de ser una futbolista fonamental en la plantilla de Pere Romeu, és un dels principals actius del Club. Per això, veure-la en l'esglaó més alt, sabent que ha crescut durant mitja vida al Barça, és un motiu d'orgull gegant per a la gent blaugrana.

I ho és també veure com cada vegada que el nostre entrenador, Hansi Flick, confia en un jugador del planter, l'encerta. Seguint el camí que, amb Xavi a la banqueta, la temporada passada van obrir Lamine, Cubarsí, Fermín i Fort, aquest curs hem gaudit, i gaudim, de Bernal, Casadó, Sergi Domínguez, Gerard Martín, Cuenca... I en vindran més, de ben segur. El doll de la font de La Masia no deixa de brollar.

FC BARCELONA
Setembre del 2024 - Novembre del 2024
Tancament de continguts,
1 d'octubre del 2024
EDITA Departament de Comunicació FC Barcelona.
Av. d'Arístides Maillol, s/n, 08028 Barcelona.
T 902 189 900
revista@fcbarcelona.cat
DIRECTOR DE COMUNICACIÓ Àlex Santos
CAP DE COMUNICACIÓ CORPORATIVA
Ignasi Castelló

COORDINACIÓ I EDICIÓ Albert Fibla
REDACCIÓ Albert Fibla, Àngels Prieto, Robert Van Eeckhout, Robert Güell, Miquel Muñoz, Jordi Nomdedeu, Cesc Vilalta, Àlex Blancafort i Manel Tomás
COL·LABORADORS Àlex Delmàs
REVISIÓ LINGÜÍSTICA Lourdes Julià
DISSENY I MAQUETACIÓ Javier Rodríguez, Olga Amigó i Montse Chaure
CAP DE FOTOGRAFIA Germán Parga
FOTO PORTADA Germán Parga

LA TEVA GUIA NIKE PERSONAL.

Obtén-ho tot amb la Nike App.

Descarrega

SUMARI

FEMENÍ

AITANA 2028

1R EQUIP

DENOMINACIÓ D'ORIGEN BARÇA

BÀSQUET

FALL
Un gegant senegalès al Palau

SOCIS

19 D'OCTUBRE
L'Assemblea General Ordinària

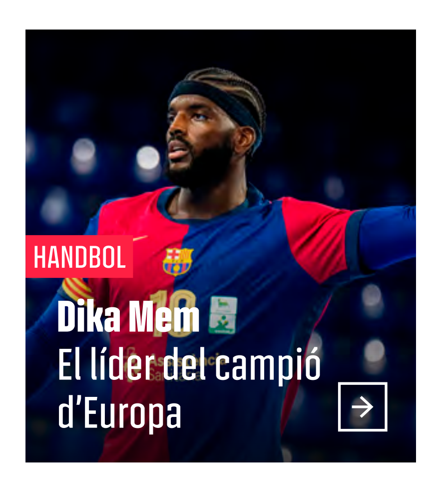
1R EQUIP

Szczesny, mans expertes per a la porteria del Barça

1R EQUIP

Deco
Entrevista amb el director de futbol

HANDBOL

Dika Mem
El líder del campió d'Europa

POLIESPORTIU

Els esportistes del Barça als Jocs Olímpics de París

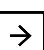
FEMENÍ

Kika Nazareth, jove i feliç al Barça

FUTSAL

Tino Pérez, carregat d'experiència i sense por de l'exigència

HOQUEI PATINS

Torna Mati Pascual, després de gairebé dos anys de lesió

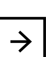
GENUINE

Una nova etapa per a Sergi Panadero

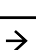
HISTÒRIA

40 anys del Museu del FC Barcelona

FUNDACIÓ

La US Barça Foundation al South Bronx de Nova York

BLM

Col·lecció Fan Jamm, l'estètica de l'skateboard

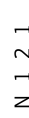
19 D'OCTUBRE L'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA

SE CELEBRARÀ, DE MANERA TELEMÀTICA, A LES 10 HORES EN PRIMERA CONVOCATÒRIA, LA MESA QUEDARÀ CONSTITUÏDA A L'AUDITORI 1899 I ES PODRÀ SEGUIR PER BARÇA ONE

La Junta Directiva del FC Barcelona va acordar, el 26 de setembre, convocar l'Assemblea General Ordinària de socis i sòcies, l'òrgan suprem del Club, el dissabte 19 d'octubre, a les 10 hores en primera convocatòria i a les 10.30 hores en segona. Se celebrarà de manera telemàtica, en compliment del que preveu l'article 31 bis de la Llei de l'Esport Catalana (Decret Legislatiu 1/2000, de 31 de juliol), i la Mesa quedarà constituïda a l'Auditori 1899, dins de les instal·lacions de l'Spotify Camp Nou. Aquesta Assemblea General Ordinària es podrà seguir, íntegrament i en directe, a Barça One.

L'ordre del dia inclourà l'informe del president; l'informe i aprovació, si escau de la liquidació de l'exercici econòmic corresponent a la temporada 2023/2024; l'informe i aprovació, si escau, del pressupost de l'exercici econòmic corresponent a la temporada 2024/2025; la ratificació, si escau, del Síndic dels Socis i Sòcies, designat de conformitat amb el que preveu l'article 57.2 dels Estatuts; l'informe del Síndic dels Socis i Sòcies; l'informe de la situació de l'Espai Barça; la distinció, com a Membre d'Honor de la Secció d'Handbol, del senyor Valero Rivera López, de conformitat amb el que preveu l'article 17è dels Estatuts, i les propostes de socis i sòcies, d'acord amb el que estableix l'article 20.11 dels Estatuts. Finalment, hi haurà torn obert d'intervencions.

A aquesta cita de l'òrgan suprem de govern del Club estan convocats els 4.331 socis i sòcies compromissaris que configuren l'Assemblea General del FC Barcelona, formada per una representació escollida per sorteig del 2,5% dels socis, els Senadors i Senadores del Club, els membres de la Junta Directiva actual, els membres de les comissions estatutàries, els expresidents del Club i els presidents de les federacions territorials de penyes que siguin socis amb més de cinc anys d'antiguitat.

FIFA
UEFA
WOMEN'S PLAYER
OF THE YEAR
2022/23

LA HISTÒRIA CONTINUA. **EL BARÇA I AITANA,** JUNTS FINS AL 30 DE JUNY DEL 2028

EL MILLOR PER A LA MILLOR

ALBERT FIBLA FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

El millor club, el millor equip, les millors companyes..., i la millor futbolista del món. Tot lliga, tot en harmonia. No podia ser d'una altra manera. El Barça i Aitana Bonmatí. Aitana Bonmatí i el Barça. Per això, aquest 16 de setembre es va fer oficial l'acord que farà que la Pilota d'Or continuï vestint de blaugrana fins al 30 de juny del 2028. A l'acte de signatura la de Sant Pere de Ribes, amb un somriure d'orella a orella, va estar acompanyada de la seva família. El Club, com no podia ser d'una altra manera, va estar representat pel president, Joan Laporta, i també pel directiu responsable del Femení, Xavier Puig, a més del director esportiu del Femení Marc Vivés. Tots tres estaven exultants. Aitana, que fa mitja vida que és al Barça -hi va arribar amb 13 anys-, continua vivint el seu somni. El FC Barcelona torna a demostrar la seva aposta decidida pel futbol femení i per La Masia.

Com és normal, la millor futbolista del món ha rebut ofertes dels clubs més importants del planeta. Algunes de les quals, difícils de rebutjar. Ella, però, mai no ha volgut allunyar-se ni un centímetre de casa seva, que és el Barça. I el Barça, per la seva banda, sempre ha volgut seguir comptant amb ella. L'acord estava cantat i s'ha segellat amb un contracte a l'altura d'una futbolista del seu nivell; adequat, això sí, a la situació econòmica del Club. El cas és que l'afició blaugrana continuarà gaudint d'una culer que és l'actual Pilota d'Or, la millor jugadora d'Europa, segons la UEFA, i la guanyadora del Laureus a la millor esportista del món, entre altres premis individuals.

Peça imprescindible en el Barça campió d'Europa, que ara entrena Pere Romeu, i en la selecció espanyola campiona del món, Aitana Bonmatí es troba, amb 26 anys, en el millor moment de la seva carrera. Ha guanyat 23 títols amb el Barça, que la situen en la vuitena posició del rànquing de futbolistes amb més trofeus, i no sembla que res l'hagi d'aturar perquè continuï escalant posicions en aquesta classificació. Segellant la seva continuïtat fins al 2028, el FC Barcelona consolida un projecte guanyador i s'assegura una joia de present i de futur.

Aitana i la data final del seu contracte. A la dreta, un seguit d'imatges de la futbolista el dia de la signatura, amb el president Laporta, el directiu Xavi Puig i el director esportiu Marc Vivés.

CAMP NOU
PROGRAMA OFICIAL DE
20
28

AITANA

“SOMIO SEGUIR FENT HISTÒRIA AMB EL BARÇA”

FELIÇ DE PODER CONTINUAR EXERCINT LA SEVA PROFESSIÓ AL CLUB DE LA SEVA VIDA, AITANA BONMATÍ I CONCA CONTINUA SOMIANT EN BLAU I GRANA

ÀNGELS PRIETO
FOTOS: ©FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

Com és d’important per a vostè garantir la seva continuïtat al Barça?
Fa 13 anys que soc aquí, la meitat de la meva vida. I ara he signat per a tres més. Soc culer des de ben petita, porto el Barça com un sentiment molt profund, i cada vegada que vesteixo la samarreta del Barça és especial. Per a mi era important continuar. He de donar gràcies al Club per fer-ho possible. Hem treballat fort les dues parts, hem estat respectuosos i l’acord, finalment, ha estat fàcil.

Hi ha algun objecte que li faci especial il·lusió de tots els que la rodegen a la imatge que anuncia la seva renovació?
No voldria destacar-ne cap en concret. Tots

> “HE DECIDIT QUEDAR-ME PERQUÈ PORTO MOLT A DINS EL BARÇA I PERQUÈ HEM DEMOSTRAT, AMB LES COMPANYES, QUE SOM UN EQUIP ÚNIC I UN EXEMPLE PER A TOTHOM”

són unics i importants per a mi, representen qui soc i quina ha estat la meva trajectòria.

Crida l’atenció la fotografia de Johan Cruyff...
M’identifico molt amb ell i, de fet, soc ambaixadora de la seva fundació. Com a persona i com a futbolista va canviar les regles del joc, per tot el que transmetia. Com a tècnic, va crear un model que altres, com Guardiola, han seguit i que és el que marca la idea a La Masia. No l’he vist jugar, no el vaig conèixer, però sé de la importància que té en el món del futbol i a Can Barça.

També crida l’atenció el mural que hi ha a Sant Pere de Ribes, en el qual se la representa com a nena i en una imatge actual. Què somiava aquella nena?
Cada dia passo pel davant del mural amb el cotxe, és molt bonic. De petita només gaudia jugant a futbol, no era conscient del que podria aconseguir, individualment i amb el meu equip. No m’entrava al cap que seria futbolista professional, perquè aleshores això no es veia aquí.

I ara, que ho ha guanyat tot, quin és l’al·licient que la fa llevar-se cada dia per fer una passa més?
Tinc la sort de dedicar-me al que m’apassiona i aquesta autoexigència, i aquesta mentalitat guanyadora, és el que em fa voler més. Quan deixi de tenir aquesta mentalitat, deixaré de ser la jugadora que soc.

En què somia ara?
Ara somio seguir fent història en aquest Club. Per això he decidit quedar-me. Perquè hi confio plenament, perquè porto molt a dins el Barça i perquè hem demostrat, amb les companyes, que som un equip únic i un exemple per a tothom.

Pensa en la segona Pilota d’Or?
Em faria il·lussió aconseguir-la, és clar. Però no depèn de mi. La feina està feta de la meva part, però hi ha moltes nominades. Algunes de les meves companyes al Barça hi són, la qual cosa demostra que ho hem fet molt bé. Som un exemple i ens mereixem ser representades en els gran esdeveniments del futbol. Ja veurem què passa...

Sempre se la veu seriosa en el terreny de joc...
Perquè quan he de competir, soc molt seriosa.

M'importa molt guanyar i hi poso tot el focus a aconseguir-ho. Tinc companyes a qui els passa el mateix. A l'hora dels partits estem molt concentrades. Som professionals i és el que toca. Això no vol dir que sempre estigui així, però!

El futbol femení, que ja és professional en molts casos i que ha trobat l'interès i el reconeixement de molta gent, és imparable?
Espero que sí! Nosaltres fem la nostra feina a dins del camp, però ens calen les ajudes de totes les institucions. El Barça ha estat pioner i manté l'aposta pel futbol femení, però no es pot dir el mateix d'altres institucions. Crec que tots hem de remar en la mateixa direcció.

Ara a La Masia també hi resideixen noies. Creu que aquest és un pilar fonamental per mantenir aquesta aposta viva per part del Barça?
Sí, sí. És un fet molt positiu. Quan van obrir La Masia per a les noies va ser un gran pas. Nosaltres també mereixem i necessitem un acompanyament diari, unes rutines, que es cuidi la nostra alimentació. En definitiva, les facilitats que fan falta per a una correcta progressió esportiva.

Vostè s'ha implicat a favor de moltes causes, com ara la defensa de la llengua catalana o els drets de les dones. Considera que les persones amb molta visibilitat tenen l'obligació de comprometre's?
No crec que hagi de ser una obligació. A mi m'agrada més parlar de responsabilitat. Jo m'ho prenc així, crec que amb la meva veu puc arribar a moltes persones i si puc ajudar a causes com la dels refugiats polítics, la meva llengua o la dona, ho faig.

> "QUAN HE DE COMPETIR SOC MOLT SERIOSA. M'IMPORTA MOLT GUANYAR I HI POSO TOT EL FOCUS A ACONSEGUIR-HO"

A la vida no tot són flors i violes. Ha tingut alguna vegada un mal moment que hagi fet que es plantegi deixar el futbol?
He tingut molts mals moments. Tot sembla molt bonic, perquè no parem de guanyar Champions, però el camí és difícil. Vaig tenir un any, no recordo la temporada, bastant complicat. El futbol no em compensava i vaig estar a punt de deixar-ho. Finalment, vaig sortir del bucle negatiu i me'n vaig sortir.

Parlem de moments més feliços, com per exemple la final de Bilbao. Quin record li queda?
Veure l'estadi ple de culers va ser especial. Semblava Montjuïc o l'Spotify Camp Nou. Guanyar la Champions en un estadi ple de culers és quelcom que recordarem tota la vida.

Li agradaria que es convertís en un fet habitual que l'equip femení jugués amb regularitat a l'Spotify Camp Nou?
Seria especial, és clar. Perquè això passi, però, han de canviar moltes coses, que no depenen del Barça. Com, per exemple, que juguéssim en una Lliga més competitiva, que generés més interès. El Barça està fent bé les coses, ja ens ha obert l'Spotify Camp Nou i espero que ho continuï fent quan s'acabin les obres.

S'imagina l'Aitana de futur? Com es veu?
Ho tinc al cap relativament. Tinc 26 anys i vull viure el moment. Espero gaudir molts més anys del futbol. En el futur voldria estar lligada al futbol i, si pot ser, al Barça.

Què li desitja a aquesta temporada?
Una altra Champions. Per què no?

MIL DETALLS

UNA FOTOGRAFIA PLENA DE MISSATGES I OBJECTES CELEBRA LA CONTINUÏTAT DE LA MILLOR FUTBOLISTA DEL PLANETA

ALBERT FIBLA FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

La imatge que s'ha utilitzat per anunciar la renovació d'Aitana Bonmatí està farcida de detalls i referències que evidencien la seva dimensió. La jugadora hi apareix asseguda, somrient i repenjant la seva mà esquerra sobre un calendari que no podia mostrar cap altre número que no fos el 2028, la data fins a la qual ha prolongat la seva vinculació al Club. Ben a prop, la Pilota d'Or, la distinció individual més preuada per a una futbolista, que Aitana va guanyar la temporada passada i que s'espera que repeteixi aquesta. Hi ha més premis individuals: el The Best 2024 -darrere seu, sobre una petita caixa-, el Laureus 2023 -a l'esquerra del The Best- i, just al costat d'Aitana, el premi com a millor futbolista d'Europa que li va entregar la UEFA.

En representació dels èxits col·lectius aconseguits per Aitana al Barça hi apareixen els trofeus de la Copa de la Reina -Aitana n'ha guanyat sis-, la Champions -n'ha guanyat tres- i la Lliga -n'ha guanyat cinc-. A més, penjades a la paret hi apareixen les fotografies de la plantilla del femení que va guanyar la primera Champions (2020/21), del rècord d'assistència en un partit de futbol femení a l'Spotify Camp Nou i més avall, repenjada sobre el títol de Lliga, una de Johan Cruyff amb el dorsal '14', icònic per al Barça i per a Aitana, que el llueix a la samarreta.

Finalment, un lema que ha acompanyat sempre la jugadora de Sant Pere de Ribes en la seva vida: "Guanya o aprèn, no perdis mai". La frase es pot llegir en un quadre on una Aitana adulta abraça una Aitana nena, que reprodueix el mural que es pot veure en el seu poble i que el FC Barcelona li va dedicar.

❶ La samarreta del debut. ❷ El trofeu de la Lliga. ❸ El premi a la millor futbolista d'Europa que entrega la UEFA. ❹ La imatge de Johan Cruyff, amb el '14' a l'esquena. ❺ La fotografia de l'Spotify Camp Nou ple per veure el Barça Femení. ❻ El trofeu de la Women's Champions League. ❼ La fotografia de la plantilla del Barça Femení que va guanyar la primera Champions, el curs 2020/21. ❽ El premi Laureus. ❾ El trofeu de la Copa de la Reina. ❿ El dibuix que reprodueix el mural dedicat a Aitana que es pot veure a Sant Pere de Ribes. ⓫ El premi The Best. ⓬ La Pilota d'Or.

1

5
7
10
GUANYA O APRÈN,
NO PERDIS MAI
LA MASIA
2
6
FIFA
11
8
4
9
3
20
28
12
UEFA
WOMEN'S PLAYER
OF THE YEAR
2022/23

PRIMER EQUIP
D.O.
BARÇA

Dani Olmo i Lamine Yamal són els noms més visibles d'un grup de joves futbolistes del qual també formen part Sergi Domínguez, Marc Casadó, Gerard Martín, Fermín López, Héctor Fort i Pau Cubarsí.

DANI OLMO TROBA UN BARÇA PLE DE FUTBOLISTES FORMATS A LA MASIA EN EL SEU RETORN. EN LA PLENITUD DE LA SEVA CARRERA, EL DE TERRASSA ESTÀ CRIDAT A SER UNA PEÇA CLAU EN L'EQUIP DE FLICK

ALBERT FIBLA
FOTOS © FC BARCELONA
MARC GRAUPERA

El camí que va de La Masia al primer equip mai no és fàcil i no sempre és el mateix. Ha quedat molt clar amb l'exemple de Dani Olmo, davanter format al planter blaugrana que va decidir marxar quan tenia 16 anys i que, una dècada després, ha tornat convertit en una de les figures més importants del panorama europeu. Olmo va escollir una ruta gens habitual que, abans de tornar a casa, el va fer passar, primer, per la Lliga croata i, després, per la Bundesliga.

De Croàcia se'n va anar amb cinc lligues i tres copes, idolatrat al Dinamo de Zagreb i sent el millor futbolista del campionat. Tenia 21 anys. Leipzig va ser la següent estació. No li van faltar ofertes dels grans clubs europeus, però va triar el projecte esportiu que ell i el seu entorn consideraven que podria fer-lo créixer més i millor. Quatre temporades i mitja després, amb dues copes d'Alemanya a la butxaca i una Eurocopa amb la selecció espanyola, en el millor moment de la seva carrera, Dani Olmo ha tornat a vestir-se amb la samarreta del Barça.

Assegura que ha tornat per guanyar títols, que després de veure's campió d'Europa amb Espanya en vol més. És conscient, per altra banda, que, pel fet d'haver jugat en dos clubs que no formen part de l'elit, en els últims anys ha estat lluny del centre de les mirades. El cas és que avui Dani Olmo té gana i que la seva

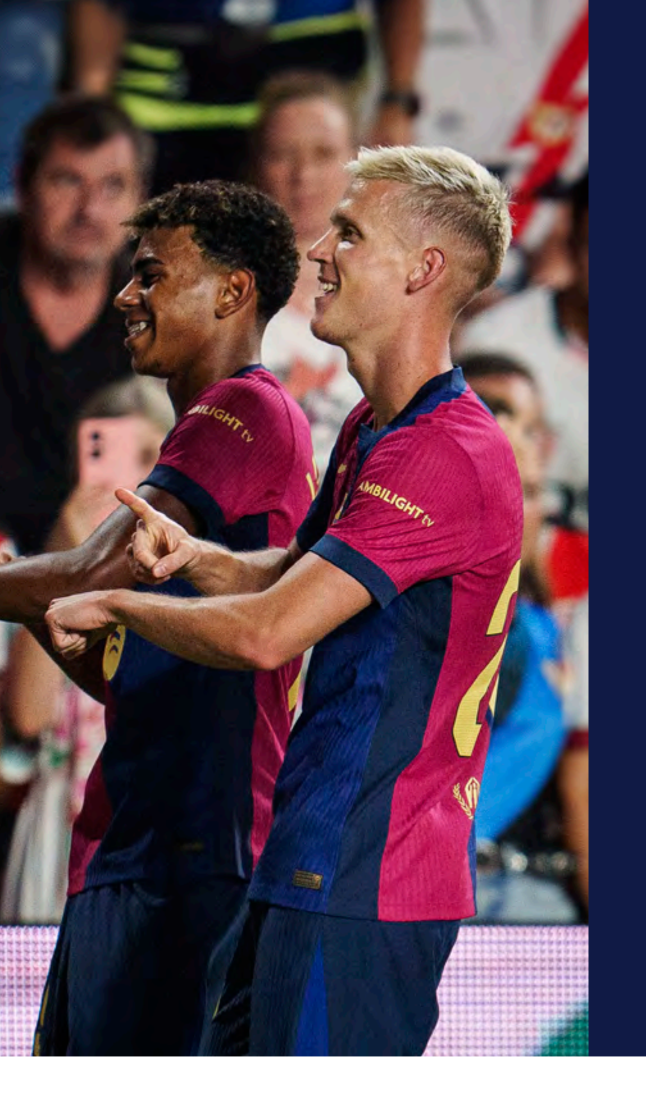
ambició és il·limitada. "Els que no m'han vist, ara tindran l'oportunitat de fer-ho. Amb el Barça tenim objectius clars: qui vingui a aquest club ha de tenir mentalitat guanyadora", deia en una de les entrevistes que va fer a principis de setembre.

El seu joc agosarat i talentós, la seva capacitat de decidir i, alhora, d'associar-se, la seva vocació golejadora i la varietat de recursos que posseeix, el fan apte per a moltes posicions i li permeten encaixar de ple en l'esquema de joc que proposa Hansi Flick. "És molt clar el que em demana l'entrenador. La posició on em veu és la mateixa que al Leipzig i a la selecció espanyola, on tinc una molt bona connexió amb Pedri i Lamine... Per això la meva adaptació ha estat tan ràpida", assegura.

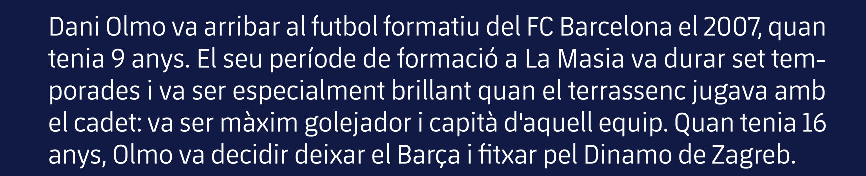
CAMINS QUE PORTEN AL PRIMER EQUIP

El Barça que ha trobat Dani Olmo en el seu retorn està ple de jugadors formats, com ell, a La Masia. Alguns, la majoria, hi han arribat directament des del futbol formatiu. És el cas dels joveníssims Lamine Yamal i Pau Cubarsí, que, seguint les passes de Gavi i Balde, s'han plantat en el primer equip sense passar pràcticament pel Barça Atlètic. Des del filial, com havien fet Ronald Araujo i Iñaki Peña, han pujat Marc Casadó, ja amb fitxa del primer equip, i Héctor Fort. Tots dos es van estrenar amb Xavi Hernández el curs passat. També Gerard Martín, Sergi Domínguez i el malauradament lesionat Marc Bernal, a qui Flick ja ha fet debutar aquesta temporada, participen en la dinàmica del primer equip amb fitxa del Barça Atlètic.

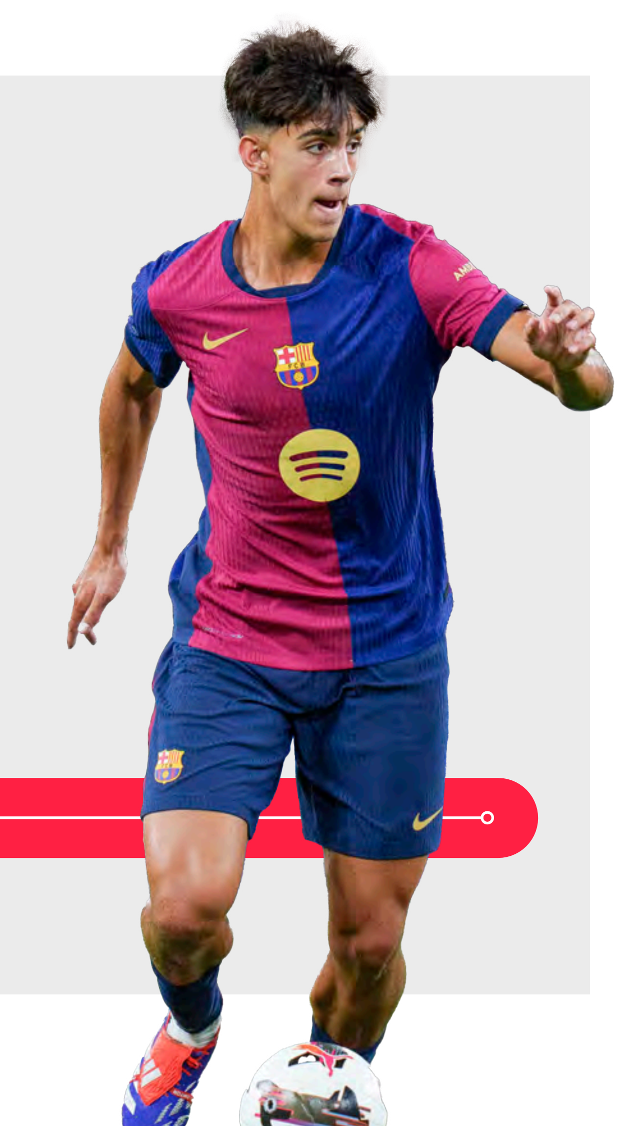
Per la seva banda, Fermín, Ansu Fati i Eric han tornat després d'anar cedits a altres equips. El primer ho va fer l'any passat des del Linares, de Primera Federació, i el seu sensacional rendiment li ha fet guanyar-se el lloc. Ansu va jugar la temporada passada al Brighton i torna amb energies renovades. I Eric va ser un dels puntals del Girona que va enlluernar a la Lliga espanyola 2023/24. Tots plegats, en tot cas, tenen, com Dani Olmo, la mateixa denominació d'origen: La Masia.

Dani Olmo va arribar al futbol formatiu del FC Barcelona el 2007, quan tenia 9 anys. El seu període de formació a La Masia va durar set temporades i va ser especialment brillant quan el terrassenc jugava amb el cadet: va ser màxim golejador i capità d'aquell equip. Quan tenia 16 anys, Olmo va decidir deixar el Barça i fitxar pel Dinamo de Zagreb.

MARC BERNAL, ADEQUACIÓ DE CONTRACTE DESPRÉS DE LA LESIÓ

La temporada havia començat força bé per a Marc Bernal, un jove migcampista -va fer 17 anys el 26 de maig passat- format a La Masia a qui Hansi Flick havia confiat la posició de mig centre en els tres primers partits de Lliga. El seu rendiment, i el que ja havia demostrat durant la pretemporada, confirmaven l'encert de la decisió que havia pres aquest estiu la direcció esportiva d'ampliar el seu contracte fins al 2026, amb opció a tres anys més. Bernal, igual que Cubarsí i Lamine en el seu dia, havia mostrat un nivell impropi de la seva edat davant el València, a Mestalla, l'Athletic Club, a Montjuïc, i el Rayo Vallecano, a Vallecas. En els últims minuts del partit contra els madrilenys, però, va tenir la mala sort de patir una greu lesió de genoll que li afecta el lligament encreuat anterior i el menisc i que no li permetrà jugar durant el que queda de temporada i uns quants mesos més. Davant d'aquesta desgraciada situació, el FC Barcelona va reaccionar ràpidament i, en una mostra de suport i confiança, va activar l'adequació del contracte del jugador, que el vincula al Club fins al 30 de juny del 2026, quan finalitza la seva etapa com a juvenil, amb tres anys més opcionals. La seva clàusula queda fixada ara en 500 milions d'euros fins al 2029. Marc Bernal es recuperarà, doncs, sabent que el Barça li dona el màxim suport i que espera el millor d'ell.

DANI OLMO

LA MESCLA PERFECTA

ÀLEX DELMÀS
FOTOS: ©FC BARCELONA
GERMÁN PARGA

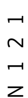
És un somni fet realitat. El Barça és casa meva". Aquestes van ser les primeres paraules de Dani Olmo en oficialitzar-se el seu fitxatge pel club blaugrana. I és que el destí estava escrit. El davanter de Terrassa ha tornat, deu anys després de marxar, sent un futbolista de referència al continent.

UN COMBO COMPLET

Amb 26 anys, Dani Olmo arriba sent un jugador molt més complet del que era fa uns anys. La seva intel·ligència futbolística i el seu període d'aprenentatge en el futbol formatiu del Barça durant sis temporades l'han dotat d'una alta capacitat per entendre els espais. Per altra banda, la decisió de sortir fora per experimentar altres formes d'entendre el futbol (Dinamo de Zagreb i Leipzig), ha afegit al seu joc altres factors. La verticalitat i la capacitat per sostenir ritmes alts són els principals. A més, per edat, es troba en el punt òptim de prestacions. El seu perfil futbolístic representa un mestissatge perfecte per a aquest Barça.

MULTIPOSICIONAL

La seva comprensió del futbol fa que pugui ocupar moltes posicions. Totes o gairebé totes les del darrer terç de camp. Aquesta és, sens dubte, una de les fortaleses més marcades de Dani Olmo. En concret, les cinc posicions més avançades del 4-3-3 que utilitza Hansi Flick, com també podria ocupar les quatre demarcacions més ofensives en un 4-2-3-1 (el seu altre sistema de preferència). No només les pot ocupar sinó que es maneja bé en totes. Fins ara, el tècnic l'està utilitzant en posicions de mitja punta interior i el seu rendiment és extraordinari. En aquesta ubicació, o bé lleugerament decantat a l'esquerra de l'atac, és on més rendeix. En tot cas, Olmo no baixa prestacions quan se'l mou de lloc.

MAGNÍFIC ENTRE LÍNIES

Té una percepció de l'entorn magnífica. Domina les zones del camp i les distàncies de recepció, cosa que el fa ser un jugador amb un excel·lent joc entre línies. Té la paciència i la lectura de l'espai suficients per saber recollir la pilota sense la necessitat de baixar a buscar-la, un vici molt comú en els jugadors del seu perfil. Per altra banda, l'adaptació als dos perfils ajuda. En el seu debut, a Vallecas, va registrar 40 intervencions en 50 minuts i 24 van ser a l'últim terç de camp. És a dir, un 65% de les seves participacions a la zona decisiva. Un percentatge que acostuma a mantenir en tots els partits i que és notablement millor que el de la mitjana de futbolistes del seu estatus. Moure's bé entre línies és molt important perquè els atacs d'un equip siguin millors.

DECIDEIX RÀPIDAMENT I ENCERTA

La seva velocitat per a la presa de decisions és vertiginosa. Una velocitat que no el penalitza en l'encert. Prova d'això és una mitjana d'encert en la passada del 87,9%. Un valor molt alt tenint en compte que la majoria de les seves accions són en les zones calentes del joc. Hi ha millorat molt amb el pas dels anys per la seva experiència en contextos futbolístics molt variats. El ritme de joc de la Bundesliga l'ha habituat a fer que les seves maniobres de control orientat i gir siguin magnífiques i això serveix per guanyar aquests dos metres respecte del seu rival més proper. La seva bona comprensió de les trames ofensives s'evidencia quan se'l veu triar bé sempre en moltes situacions complexes. En els seus primers partits de blaugrana va registrar una mitjana de 14 passades progressives i 2,1 passades clau. Una excel·lent presa de decisions que es va veure reflectida també en el seu índex d'efectivitat en els regats (75%). Una de les virtuts de Dani Olmo és l'elecció del recurs necessari en cada context concret del joc.

DOMADOR DEL TEMPS

Un altre punt important del joc de Dani Olmo és la seva capacitat per trepitjar l'àrea en el moment precís. Té una especial habilitat per detectar el moment d'aparèixer com a rematador. Té la paciència necessària per no precipitar-se en les seves arribades i sap accelerar quan la jugada demana una aparició ràpida. Això explica que acabi les jugades amb un o dos contactes. És un arribador molt difícil de controlar per als rivals. A més, ha connectat de manera immediata amb els companys, a la gespa i a fora. Sobretot amb els de més talent ofensiu. En gran part perquè, com que és camaleònic, interpreta el seu futbol i endevina les seves intencions.

LECTURA I CONTRIBUCIÓ DEFENSIVA

Sense pilota és un futbolista molt compromès. És responsable, enèrgic i amb uns bons primers metres per pressionar. Hansi Flick està organitzant la pressió col·lectiva perquè els extrems i el mitja punta siguin els primers a saltar a la pressió i les seves característiques són ideals per a això. A més, persegueix el seu parell amb disciplina en situacions de replegament i, sigui quin sigui el seu rol, no negocia esforços per ajudar en tasques defensives: va fer de mitjana 5,62 recuperacions per partit en els primers partits al Barça. Una característica molt valuosa per al que busca Flick.

ESPECIAL EN PARTITS GRANS

Per les posicions que ocupa, o pot ocupar, no és un golejador pur ni tampoc ha registrat grans xifres anotadores, però al Barça sí que ho farà. Perquè és un futbolista amb olfacte i perquè aprofitarà un equip tan generador com és el Barça. De fet, ho va deixar clar de bon començament, anotant dos gols en els seus dos primers partits com a blaugrana. A més, té alguna cosa que no es compra ni s'aprèn: el do d'aparèixer en els dies més assenyalats. L'última Eurocopa, amb la selecció espanyola, va ser una bona prova: Olmo va marcar i va assistir a quarts, davant d'Alemanya, va marcar a semifinals, davant França, i va assistir a la final, davant d'Anglaterra.

*Dades proporcionades per Opta Sports.

SZCZĘSNY

EXPERIÈNCIA I SEGURETAT

EL POLONÈS REFORÇARÀ LA PORTERIA DEL BARÇA DESPRÉS DE LA LESIÓ DE LLARGA DURADA DE TER STEGEN

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

CINC ENFRONTAMENTS AMB EL BARÇA

Szczęsny va debutar a la Champions League contra el Barça. Va ser el 16 de febrer del 2011, en l'anada dels vuitens de final, en un duel en què els anglesos van vèncer per 2-1, amb ell com a peça clau davant d'un equip amb Xavi, Iniesta, Villa, Pedro i Leo Messi. A la tornada, però, es va lesionar en el minut 19, a l'Spotify Camp Nou, i el Barça va remuntar l'eliminatòria (3-1). De fet, el partit del seu debut a la Champions és l'únic que ha guanyat dels cinc que ha disputat contra el seu actual equip. Amb la Roma, en la fase de grups de la temporada 2025/16 va empatar (1-1) a l'Olímpic de la capital italiana i va caure per golejada a Barcelona (6-1), en una nit de mal record per a ell. L'últim enfontament de Szczęsny amb el Barça va ser quan defensava la porteria de la Juventus, en la fase de grups de la temporada 2020/21. El triomf va ser blaugrana (0-2), amb gols de Dembélé i Messi.

"

L'EQUIP TÉ UNA PINTA INCREÏBLE. ÉS UN REPTE PER A MI, QUE ASSUMEIXO AMB ENERGIA I ENTUSIASME"

El trencament del tendó rotulià que, malauradament, va patir Marc-André ter Stegen en el Vila-real – Barça de la jornada 6 de Lliga va fer decidir la direcció esportiva del FC Barcelona a incorporar el porter Wojciech Szczęsny. Calia actuar davant d'una situació com aquesta i, entre totes les possibilitats que hi havia, l'escollit va ser el polonès. Szczęsny, que el 2 d'octubre va signar un contracte fins a final de temporada, ha arribat en una situació molt particular, ja que va anunciar que penjava els guants el 27 d'agost passat. "La trucada del Barça em va fer sentir molt orgullós. Estava preparat i decidit a retirar-me. No hauria tirat enrere la meva decisió per cap altre club", deia en les seves primeres declaracions, als mitjans del Club. "L'equip té una pinta increïble. És un repte per a mi, que assumeixo amb energia i entusiasme", comentava també.

El seu currículum l'avala: després de sortir de la seva Varsòvia natal amb només 16 anys, ha defensat les porteries de tres grans equips europeus, com són l'Arsenal, la Roma i la Juventus de Torí i, per tant, té una llarga experiència a la Premier i la Serie A, dues de les lligues més competitives del continent. De fet, ha estat escollit el millor porter de la temporada en totes dues: a Anglaterra, el curs 2013/14, juntament amb Petr Cech, mentre que a Itàlia ho va ser el curs 2019/20.

Szczęsny, que va complir 34 anys el 18 d'abril passat, va arribar a l'Arsenal l'any 2006, en edat juvenil. Després de foguejar-se amb una cessió al Brentfort, va ocupar la porteria dels *gunners* la temporada 2010/11, quan només tenia 20 anys. Allà va romandre durant un lustre, en el qual va guanyar dues FA Cup i una Community Shield. De la capital anglesa va passar a la capital italiana, la temporada 2015/16, quan va fitxar per la Roma. Les dues temporades que va jugar en l'equip *giallorossi* el van convertir en un dels porters més fiables de la Serie A i d'Europa. Per això la Juventus de Torí el va triar per heretar el lloc del mític Gianluigi Buffon. A la *vecchia signora* ha estat un puntal durant les set últimes temporades, des del 2017, i hi ha guanyat tres Lligues, tres Copes i dues Supercopes.

EL PAPER DE LEWANDOSKI

En la seva llarga trajectòria Wojciech Szczęsny ha acumulat més de 500 partits de màxima exigència, dels quals un bon grapat, exactament 75, a la Champions League. A més, ha estat 84 vegades internacional amb la selecció polonesa, disputant dos Mundials i quatre Eurocopes, al costat de Robert Lewandowski, l'únic integrant del primer equip blaugrana amb qui ha compartit vestidor. El retrobament serà, de ben segur, molt bo per a tots dos. Lewy serà el seu cicerone en l'etapa que ara viurà a Barcelona. "Va tenir un paper important en el meu fitxatge, perquè va ser la primera persona que em va parlar de l'opció de venir al Barça. En aquell moment no sabia si estaria disposat a acceptar nous reptes. Després, vaig parlar amb la família i em van dir que seria una estupidesa no acceptar", explicava Szczęsny.

"VOLEM JUGADORS QUE SOMIÏN GUANYAR TÍTOLS AMB EL BARÇA"

EL DIRECTOR DE L'ÀREA DE FUTBOL DEL FC BARCELONA PARLA PER ALS MITJANS DEL CLUB PER ANALIZAR EL BARÇA 2024/25, QUE CAMINARÀ A LES ORDRES DE HANSI FLICK AMB LES INCORPORACIONS DE DANI OLMO I PAU VÍCTOR, A MÉS DEL RETORN D'ANSU FATI

ROBERT VAN EECKHOUT FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA, VÍCTOR SALGADO

Equilibri, aquesta és la paraula que més repeteix Anderson Luís de Souza, Deco (Bernardo do Campo, Sao Paulo, Brasil, 1977), quan parla de la seva feina, del projecte que lidera com a cap de l'Àrea de Futbol i del Barça que ha posat a les mans de Hansi Flick. Equilibri entre els joves i els veterans a la plantilla. Equilibri a l'hora de planificar les incorporacions. Equilibri a l'hora d'apostar per un fitxatge o un jove de la Masia.

Com ha estat el mercat d'estiu del 2024, ha passat moltes nits sense dormir?
Sí, és l'epoca en què més feina tenim. Pero hi hem arribat amb les idees clares i així és més fàcil per aconseguir el que havíem planificat. De vegades no pots aconseguir tot el que vols, hi ha decisions d'altres clubs i d'altres protagonistes del mercat. No es pot controlar tot. Al final, hem fet els deures.

El president Laporta va elogiar la seva feina en la compareixença que va fer el 3 de setembre. Què signifiquen aquestes paraules per a vostè?
Em posen content. Quan treballes en un club com el Barça has de mirar de ser una part més. Les figures són els futbolistes i els entrenadors. Nosaltres hem de fer la nostra feina, sense queixar-nos, i mirar d'aconseguir alguna cosa important en la història del Club. Això és el que estem fent. Mirem d'ajudar a reestructurar el Club, en línia amb les idees de la Junta Directiva. Vam començar la feina de reestructuració amb Xavi a la banqueta i vam

> "LA IDEA SEGUEIX SENT APOSTAR PER JUGADORS DE LA MASIA I PORTAR JUGADORS AMB GANES DE GUANYAR TITOLS"

tornar a guanyar la Lliga. Ara hi ha hagut un canvi d'entrenador, però la idea segueix sent la mateixa: apostar per jugadors de La Masia i portar jugadors amb ganes de guanyar títols.

Què és el que més li agrada de Hansi Flick?
Té experiència i això és important. Ha entrenat grans equips, sap el que és treballar en un gran club. Això ens dona tranquil·litat. A més, té una forma de treballar fàcil i és un bon entrenador. El que més m'agrada és la seva forma de tractar els problemes i els temes importants.

Ara que el coneix una mica més, com és Flick?
És un home tranquil, una persona de futbol, molt treballador. Li agrada treballar i té les idees clares. És exigent i clar amb els futbolistes.

El president demana treball i professionalitat a Flick. I vostè?
El mateix. En el futbol no hi ha una altra manera de funcionar. Pots tenir grans equips que et facin guanyar. Però això passarà una vegada de tant en tat. Mai he vist que s'aconsegueixi res en el futbol sense treball i professionalitat.

La preparació física era important per a vostè de cara a aquesta temporada?
No controlem ni dominem el tema de la preparació física. No en soc expert. El que fem és mirar de portar gent de qualitat i de nivel. No va tenir res a veure amb el canvi d'entrenador que portéssim nous professionals d'aquesta àrea. El Barça sempre ha estat una referència en la preparació física i en la innovació dels entrenaments. Quan vaig arribar al Barça com a jugador teníem Paco Seirul·lo com a preparador físic, que era molt respectat en el món del futbol, i que em va fer treballar com fins aleshores no havia treballat. Quan he tornat al Club no he vist que hi hagués el mateix nivell. Per això, el fet de portar el Julio Tous no és perquè el que hi havia no ens agradés, és perquè volíem millorar-ho. Volem que el Barça torni a ser referent en aquest aspecte.

L'1 de setembre, quan va acabar el mercat estival de fitxatges, va quedar satisfet de la seva feina?
Sí. Sabíem el que teníem a casa i durant la pretemporada volíem comprovar la capacitat dels joves de jugar en un nivell més alt. Hi havia casos que calia provar. La idea era veure què ens feia falta després de saber el que ens podia aportar La Masia. Vam tenir el retorn d'Ansu Fati, que ja prevèiem, i crec que, finalment, vam trobar l'equilibri que havíem desitjat. El fitxatge de Dani Olmo ens dona aquest equilibri: és un perfil que no teníem al mig del camp i que ens permet guanyar qualitat ofensiva. Vam rebre ofertes, però teníem clar que no volíem perdre cap dels nostres jugadors més importants. La idea era incrementar el nivell de l'equip i no podíem caure en la temptació de vendre perque baixàvem el nivell. Ha estat difícil no fer-ho, pero tenia clar que no ens podíem desprendre dels jugadors importants i que, alhora, havíem de veure què ens podia aportar La Masia.

La plantilla és curta?
Crec que no. Gavi, De Jong, Araujo i Christensen s'han de reincorporar després de superar les seves lesions i aleshores l'entrenador tindrà feina a fer-los jugar a tots. La temporada passada teníem un plantilla més curta que aquesta. Ara hi ha un grup de jugadors joves amb els que sabem que podem comptar per jugar en qualsevol moment.

Durant el mercat d'estiu van sonar molts noms... Per què es va fitxar Dani Olmo?
Perquè és el futbolista del mig del camp que no teníem. Tenim jugadors de gran qualitat en aquesta zona, com Pedri, Gavi i Frenkie, però ens faltava un perfil com el del Dani. De bon joc entre línies, que s'associés amb els davanters i que tingués gol. Fermín també pot fer aquesta funció, però és diferent al Dani. A més, Olmo té gana de títols. Necessitem jugadors que, més que jugar al Barça, somiïn guanyar títols amb el Barça.

La voluntat que va mostrar Olmo per tornar a casa, va ser determinant?
Si. En el futbol és important tenir gana de títols per fer un equip guanyador. El Dani ja ha aconseguit títols amb la seleccio espanyola i amb el seu anterior club, el Leipzig, però ell sap que amb el Barça pot fer coses importants. Ha fet un esforç per venir i aquest és l'esperit que volem.

Pau Víctor és l'altra incorporació. Què van veure en ell al Barça Atlètic perquè decidissin fitxar-lo?
Va ser determinant en el filial, el curs passat. Estava cedit, teníem l'opció de fitxar-lo i ho vam fer. És un futbolista que ofereix diferents solucions, pot jugar a les bandes i en punta. Ell també volia quedar-se, és del Barça i està il·lusionat. Això també és important per a nosaltres.

El fair play financer ha afectat el nombre de fitxatges que s'han fet aquest estiu?
Ens ha afectat a tots. És un tema discutible, però estic d'acord amb el que va dir el president: hi ha d'haver una norma que reguli tots els clubs de LaLiga per igual. Nosaltres hem fet el que ens tocava i, després de les lesions de Christensen i Bernal, hem mirat de portar algun jugador per equilibrar l'equip, però el fair play no ho ha fet possible. En general, hem fet quasi tot el que volíem.

Assolint l'1 a 1 s'haurien pogut fer més incorporacions?
Potser sí, però no haurien estat incorporacions fetes perquè sí. És difícil trobar jugadors en el mercat que millorin el nivell que tenim a la plantilla.

Hauria volgut reforçar alguna altra posició?
No esperàvem la lesió del Marc Bernal, a tres dies de tancar el mercat. Va ser un dels mo-

> "EL QUE MÉS M'AGRADA DE FLICK ÉS LA SEVA FORMA DE TRACTAR ELS PROBLEMES I ELS TEMES IMPORTANTS"

ments més durs que he viscut en el futbol, no m'agrada veure un jugador de la seva edat patint. Podíem haver intentat fitxar, però trobar un futbolista de nivell i que encaixés en el fair play era molt complicat. Tenim Frenkie i Gavi, que tornaran, i Casadó, i vam decidir quedar-nos amb el que tenim.

Quin és el procés que van seguir per prendre aquesta decisió?
Primer vam parlar amb l'entrenador. Vam analitzar els jugadors que tenim i els lesionats que han de tornar aviat. Flick va dir que si no podíem portar algú de nivell era millor confiar en el que ja tenim. Vam reflexionar i no vam prendre una decisió precipitada.

Es va parlar molt de Nico Williams durant l'estiu. Feia falta fitxar un extrem?
Tenim Raphinha, Ferran, Ansu, Lamine i altres jugadors que poden caure a la banda, com ara Fermín i Olmo. Per portar algú de fora ha de ser d'un gran nivell i, per altra banda, la incorporació de Dani Olmo ens ofereix més opcions. No és que no parlessim amb altres clubs i altres jugadors, és que hem prioritzat.

L'aposta per La Masia ve donada per la confiança en el planter o també afecta la situació financera?
Si no tens nivell és impossible que juguis al Barça. Els jugadors no surten perquè sí, hi ha una feina que s'està fent al futbol formatiu. Nosaltres estem en contacte permanent, amb el filial i amb la base. Tot plegat, és un procés perquè arribin jugadors del primer equip. No és per necessitat financera. Lamine, Fermín, Cubarsí..., jugarien en el millor Barça. Són jugadors de nivell.

I no hi ha dubte que els joves estan aprofitant les oportunitats.
És important tenir paciència i tranquil·litat. Que hi hagi joves amb talent i també jugadors amb experiència. Aquest equilibri és important.

És complicada la tasca de renovar aquests joves jugadors de La Masia quan tenen grans ofertes de fora?
Per a un club com el Barça, que cuida tant el seu futbol formatiu, es fa difícil retenir jugadors que amb 16 anys poden marxar quasi gratis. No pot ser, s'ha de regular d'una altra manera. En el club aquesta feina s'està fent bé. I és una feina de despatx, del dia a dia, que no surt a les notícies. Estem contents, aquesta temporada hem renovat uns quants joves de gran talent que han estat temptats per altres clubs. Estem fent alguna cosa per al futur del Club.

Quina opinió té de la feina de Xavi Hernández com a entrenador?
Va arribar en un moment molt complicat, en un canvi de cicle, i la seva feina va ser molt important per a aquest projecte. Va guanyar un Lliga molt difícil i va fer debutar jugadors que seran molt importants per al futur del Barça. Xavi ha ajudat al creixement del Club, ha fet una feina espectacular.

És optimista en el camí cap a la Champions?
Serà una Champions renovada. Tindrem sortides difícils a la lligueta, potser serà més emocionant, amb més partits. Hem d'anar a poc a poc, treballant bé en el dia a dia. Si fem les coses bé, tindrem més possibiliatts.

Hi ha plantilla per competir amb els grans equips europeus?
Crec que sí. Tenim jugadors importants, que han estat campions de l'Eurocopa i que volen molts equips. Aquest és un senyal que hem incrementat el valor d'aquesta plantilla. Tot plegat t'anima i et fa tenir la sensació que pots competir. L'any passat ho vam fer, només per un detall vam quedar fora.

GRÀCIES

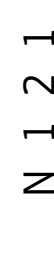
SERGI ROBERTO

ADEU A UN FUTBOLISTA EXEMPLAR

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

Després de 373 partits, 25 títols i un gol inoblidable, Sergi Roberto es va acomiadar del FC Barcelona un cop acabada la temporada 2023/24. El futbolista de Reus, que va arribar a La Masia amb 14 anys, ha viscut més de la meitat de la seva vida vestit de blaugrana i ha tancat la seva etapa al Barça com a primer capità. Des del seu debut, el 10 de novembre del 2010, ha protagonitzat moments inoblidables. El més recordat per a tots els culers, sens dubte, és la rematada amb la punta del peu a l'àrea petita que va culminar la històrica remuntada contra el París Saint-Germain, la nit del 6-1. Pocs futbolistes poden presumir d'un palmarès com el seu, on figuren dues Champions League, set Lligues, sis Copes del Rei, dos Mundials de Clubs, dues Supercopes d'Europa i sis Supercopes d'Espanya. Per sobre de tot, però, destaca el fet que tothom coincideix a dir que Sergi Roberto ha estat sempre un exemple, a dins i a fora dels terrenys de joc.

En el seu emotiu comiat, a l'Auditori 1899, va estar acompanyat per molts dels que han estat els seus companys durant els 18 anys que ha passat al Barça i va assegurar que el temps que va passar a La Masia va ser el millor que ha viscut i es va mostrar "eternament agraït" a l'afició culer. "Me'n vaig feliç i agraït, perquè ho he donat tot al club de la meva vida", deia Sergi Roberto davant d'una platea en què destacava la presència de Xavi Hernández, Carles Puyol i Gerard Piqué, tres llegendes del FC Barcelona que, com ell, han lluït el braçal de capità. També hi era present el president Joan Laporta, que va dedicar-li unes boniques paraules: "Ets història del Barça, un símbol i un exemple a seguir", va sentenciar.

SERGI

EL REUSENC DEIXA EL BARÇA DESPRÉS DE DIVUIT ANYS, ONZE EN EL PRIMER EQUIP, AMB UN PALMARÈS DE 25 TÍTOLS I 373 PARTITS

EL BARÇA I L'EURO 2024

ALBERT FIBLA

FOTOS: © UEFA / MATT MCNULTY, MAJA HITIJ, ALEX PANTLING. ©FCBARCELONA / ÁLEX CAPARRÓS

LAMINE YAMAL ES VA CORONAR A L'EUROCOPA D'ALEMANYA. AL SEU COSTAT, FERRAN TORRES, PEDRI I FERMÍN TAMBÉ VAN SER CAMPIONS AMB ESPANYA. ONZE FUTBOLISTES DEL BARÇA VAN PARTICIPAR EN LA MÀXIMA COMPETICIÓ CONTINENTAL DE SELECCIONS

Per primera vegada el FC Barcelona aportava més de deu jugadors a una fase final de l'Eurocopa de seleccions. Exactament onze futbolistes de la plantilla blaugrana del curs 2023/24 van ser escollits per participar en el torneig, que es va disputar a Alemanya. Sis seleccionadors es van fixar en el Barça a l'hora de fer les seves convocatòries: De la Fuente va citar per a Espanya Pedri, Lamine, Ferran i Fermín; Robert Martínez, per a Portugal, João Félix i João Cancelo; Didier Deschamps, per a França, Kounde; Michał Probierz, per a Polònia, Lewandowski; Kasper Hjulmand, per a Dinamarca, Christensen; i Julian Nagelsmann, per a Alemanya, Gündoğan i Ter Stegen.

Hi va haver sort diversa per a cadascun d'ells. Els quatre que van defensar la samarreta de la selecció espanyola van ser campions, després d'eliminar la França de Kounde a semifinals i l'Alemanya de Gundo i Ter Stegen a quarts. També van caure a quarts els portuguesos, mentre que Dinamarca ho va fer a vuitens i Polònia, en la lligueta de la primera fase.

LAMINE YAMAL

El mataroní va ser la gran revelació del torneig, enlluernant amb actuacions impròpies d'un futbolista de la seva edat, que van ser determinants perquè la selecció espanyola fos campiona. No és estrany que l'escollissin com a millor jugador jove de l'Eurocopa. Va jugar 507 minuts, va participar en els set partits que va jugar Espanya i va signar un gol més quatre assistències.

PEDRI

Era un pilar al mig del camp de De la Fuente fins que una dura entrada de Toni Kroos en el minut 8 de l'Espanya – Alemanya de quarts de final li va fer un esquinç lateral intern en el genoll esquerre que el va deixar fora del torneig. Titular en la lligueta contra Croàcia i Itàlia, i contra Geòrgia i Alemanya en els encreuaments, en total va jugar 190 minuts i va donar una assistència.

FERRAN TORRES

Va participar en cinc partits: els tres de la lligueta i els de quarts i semifinals. En l'únic que va ser titular, contra Albània, va marcar el gol que va donar la victòria a la selecció espanyola (0-1). El davanter valencià, que va jugar un total de 152 minuts, va ser l'alternativa a la dupla que van formar Lamine Yamal i Nico Williams en les bandes de l'atac espanyol.

FERMÍN

La seva convocatòria era un premi a l'excellent temporada de debut que va protagonitzar amb el Barça. Per això, De la Fuente només li va donar 28 minuts en l'Espanya – Albània que tancava la lligueta. L'andalús pot dir, en tot cas, que és campió d'Europa amb la selecció espanyola. El seu moment de protagonisme arribaria unes setmanes després de l'Euro, en els Jocs de París.

KOUNDE

Va ser un fix al costat dret de la defensa de Didier Deschamps, en la mateixa posició que ocupa al FC Barcelona. El seu rendiment va ser notable. De fet, va ser dels futbolistes més destacats en l'equip francès, que va caure a semifinals davant Espanya. Va participar en els sis partits que va jugar la seva selecció, amb 570 minuts de joc.

GÜNDOĞAN

El migcampista d'origen turc va ser una peça clau per a Alemanya. De fet, va portar el braçal de capità i va participar en els cinc partits que va jugar la selecció que entrena Julian Nagelsmann, fins que va caure davant Espanya en els vuitens de final. Gundo va jugar 385 minuts, va signar un gol contra Hongria en la lligueta i va donar una assistència.

TER STEGEN

El porter titular del Barça no va ser el porter titular d'Alemanya en l'Eurocopa que es va jugar, precisament, en aquell país. A l'ombra, una vegada més, de Manuel Neuer, Marc-André ter Stegen va veure els cinc partits que va disputar la *mannschaft* des de la banqueta. La retirada del porter del Bayern de la selecció li obrirà les portes de la titularitat en el futur.

JOÃO CANCELO

No va fer una mala Eurocopa. De fet, sobretot en la fase atacant, va protagonitzar bones actuacions des de la posició de lateral dret. En defensa, són destacables les 3,2 pilotes recuperades per partit que va signar. Titular en quatre dels cinc partits que va jugar Portugal, no va jugar ni un minut en la derrota contra Geòrgia i va sumar un total de 348 minuts.

JOÃO FÉLIX

Robert Martínez només va confiar en ell en dos dels cinc partits que va jugar Portugal: en la sorprenent derrota contra Geòrgia de l'últim partit de la lligueta i en la pròrroga davant França. João Félix, a més, va errar el penal en la tanda que va eliminar la seva selecció. Va sumar 105 minuts i no va marcar cap gol ni va donar cap assistència.

Lamine somriu al costat dels trofeus de l'Eurocopa i de millor jove.

CHRISTENSEN

Va quedar confirmat en aquesta Eurocopa que és un dels puntals de la selecció danesa. El seu rendiment va ser notable, va deixar una bona impressió. Titular en els quatre partits que van disputar els escandinaus, va actuar sempre en la línia de tres centrals dissenyada per Kasper Hjulmand. En total, va sumar 351 minuts, en què va recuperar 25 pilotes, més de sis per partit.

LEWANDOWSKI

Discret paper de Lewy i de la selecció polonesa a l'Eurocopa. De fet, va ser la primera a acomiadar-se del torneig, després d'una lligueta de grups en què va registrar dues derrotes i un empat. El davanter blaugrana no va jugar el primer partit, contra Holanda, per lesió i va marcar només un gol, de penal, contra França. En total, va jugar 120 minuts.

MALES NOTÍCIES A LA COPA AMÈRICA

La Copa Amèrica es va disputar als Estats Units en les mateixes dates que l'Eurocopa d'Alemanya i el Barça tenia dos destacats representants: l'uruguaià Ronald Araujo i el brasiler Raphinha, que van ser peces importants en les seves seleccions. El primer va tenir una destacada actuació, com la del seu equip, que va caure davant Colòmbia a la semifinal però va acabar en tercer lloc. Araujo, en tot cas, va patir una greu lesió en el tendó isquiotibial de la cuixa dreta que el mantindrà fora dels terrenys de joc fins a finals d'aquest any. Sens dubte, una de les pitjors notícies de l'estiu blaugrana. Pel que fa a Raphina, no va mostrar el seu millor futbol, en la línia de la seva selecció, que va quedar eliminada a quarts de final, precisament davant l'Uruguai, en el partit en què es va lesionar Araujo.

HOMENATGE A LA SAMARRETA DE L'ANY 1899

EL DISSENY DE LA PRIMERA SAMARRETA 2024/25 S'INSPIRA EN EL LLEGAT, LA TRAJECTÒRIA I LES ARRELS DEL CLUB, COINCIDINT AMB LA CELEBRACIÓ DEL SEU 125È ANIVERSARI

ORIOL BONSOMS
FOTOS: ©FC BARCELONA / GERMÁN PARGA

El disseny de la samarreta d'aquesta temporada del FC Barcelona homenatja, coincidint amb la commemoració dels 125 anys del Club, les arrels, la trajectòria i el llegat històric del Club. Utilitzant els colors blau i grana, presents en l'escut com a element central, s'ha creat un disseny distintiu, únic i simbòlic. Per honorar els orígens de l'Entitat, la proposta s'ha emmirallat en el primer equipament del Club, el de l'any 1899: bicolor, amb un disseny que proporciona un contrast elegant i clàssic.

La samarreta llueix el logo de Spotify a la part frontal, juntament amb el de Nike, així com la marca Ambilight TV a la màniga de l'equipació del primer equip masculí, i Bimbo a la del femení. A més, també segueix incorporant el logo d'UNHCR/ACNUR sota el número del dorsal.

INNOVACIÓ TÈCNICA

Les equipacions masculina i femenina del FC Barcelona per a la temporada 2024/25 estan confeccionades amb Dri-FIT ADV, l'estàndard més alt de Nike per a peces tècniques. Gràcies a la investigació duta a terme al Nike Sport Research Lab (NSRL) i a les dades recollides amb avançada tecnologia de mapeig corporal, les equipacions d'aquesta temporada proporcionen mobilitat, transpirabilitat i ventilació exactament on més es necessiten.

Les innovacions tècniques introduïdes estableixen nous estàndards per aconseguir el màxim rendiment. Cada element de l'equipació s'ha millorat fent servir mètodes de disseny computacional i basats en dades 4D.

L'equip de disseny de Nike ha renovat la direcció del color adoptant un enfocament anomenat *metaprismàtic*. D'aquesta manera, la nova pell culer pren els colors tradicionals i els augmenta a través de la llum i el moviment per impulsar de manera única la paleta de colors, i mantenir alhora la identitat estètica del Club.

LA SEGONA SAMARRETA

El Barça lluirà per quarta vegada en la seva història una samarreta negra com a equipació suplent després de fer-ho les temporades 2011/12, 2013/14 i 2020/21. En totes aquestes, l'èxit entre l'afició culer va ser extraordinari. Per això, en l'any del 125è aniversari del Club, torna a aquest color. La segona equipació del FC Barcelona 2024/25 imagina com seran els equipaments del futur barrejant les ratlles icòniques del Barça amb una base negra que les fa destacar. Un dels elements clau és l'escut de TPU, que passa d'un acabat reflectant a un escut enfosquit, situat amb orgull entre les vores blaves i vermelles.

LA TERCERA SAMARRETA

La tercera equipació simbolitza el creixement i el progrés en la lluita per la igualtat. El color verd, conegut per la seva connexió amb l'esperança i la renovació, representa el naixement d'una nova era de solidaritat i reafirma el compromís amb un futur pròsper, mitjançant una aliança indestructible. Una de les novetats d'aquesta samarreta és que el símbol de Nike, marca que vesteix el Club des del 1998, té un doble Swoosh blaugrana vertical que representa l'acceleració del joc femení, on el Barça és un dels màxims representants a nivell mundial gràcies als seus èxits esportius i el seu tipus de joc identificat pels seguidors i seguidores d'arreu.

KIKA JA PARLA L'IDIOMA BARÇA

LA DAVANTERA PORTUGUESA ES DECLARA FELIÇ, PROCLAMA UNA ADMIRACIÓ GEGANT PER LES SEVES COMPANYES I PROMET QUE A FINAL DE TEMPORADA PARLARÀ CATALÀ

ALBERT FIBLA
FOTOS © FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

Jove, carregada d'energia, optimista i..., feliç. Així és Francisca Ramos Ribeiro Nazareth Sousa, *Kika* per a tothom. Davantera del FC Barcelona Femení i promesa del futbol europeu. Portuguesa pels quatre costats i catalana d'adopció. Campiona de tot al seu país amb el Benfica, el club del seu cor, i aspirant a guanyar-ho tot amb el Barça, el club dels seus somnis. "Soc al millor equip del món, amb les millors jugadores, els millors entrenadors. És increïble viure tot això", explica mentre els ulls li brillen. Va arribar el mes de juliol passat, amb només 21 anys, per reforçar la davantera de les campiones d'Europa. Saba nova per a un equip que, encara que no es cansa de guanyar, s'ha d'anar renovant a poc a poc.

I a poc a poc és com Kika Nazareth espera anar creixent i guanyant-se un lloc en l'onze de Pere Romeu. "Estic vivint el període d'adaptació normal. No tinc pressa, tinc temps. Ha estat un canvi gran per a mi: ara estic sola i estava acostumada a socialitzar molt. Però les companyes m'han acollit molt bé i això és important per a mi. De mica en mica trobaré una nova família", comenta. "Em va costar marxar de casa. Va ser la decisió més fàcil i la més difícil alhora. Perquè, si el Barça et vol, com li pots dir que no?". Des del primer moment, l'afició culer li ha donat suport i li ha mostrat la seva estima. "I encara no em coneixen! Em motiva arribar a l'afició, sento que confien en mi i que quan hi hagi un dia dolent estaran al meu costat. Em fan sentir acompanyada".

Probablement el fet que se sàpiga el *Cant del Barça*, i que ho hagi demostrat en alguna ocasió, l'ha ajudat a guanyar-se tan ràpidament la simpatia de les aficionades i els aficionats blaugrana. Ella, en tot cas, confessa que, després de buscar-lo, ja n'entén la lletra. De fet, promet que a final de temporada serà capaç de respondre en català les preguntes que se li facin en aquesta llengua. "A Portugal, m'agradava que les companyes que venien de fora volguessin parlar portuguès. Si soc a casa vostra, he de parlar la vostra llengua", diu en aquest sentit. "Al vestidor sento parlar català i, més o menys, l'entenc. Menys quan el parla la Jana. Va molt ràpid!", bromeja amb un somriure.

LA VEU DE LA CAPITANA

Damunt la gespa, això sí, Kika Nazareth parla igual que les seves companyes. L'hi va deixar ben clar la seva capitana. "L'Alexia em va dir una de les coses més boniques que he sentit fins ara a Barcelona: 'Parlem el mateix idioma'. Pensava que es referia a la llengua i no, es referia a l'idioma del futbol. Sé que he de millorar, però hi ha alguna cosa que ja em connecta amb l'estil de joc del Barça". I és per això que, tot i que prefereix jugar per dins més que no pas enganxada a una de les bandes, la portuguesa sent que pot rendir en qualsevol de les cinc posicions d'atac. "Les dinàmiques del joc d'aquest equip et fan estar a tot arreu. És increïble. Per això aquest és el millor equip del món", diu.

> "QUAN JUGUES EN UN GRAN SEMPRE EN VOLS MÉS. SEMPRE HI HA REPTES QUE POTS BUSCAR, PER MILLORAR"

Sabia que, pel nivell de les companyes que trobaria al Barça, els entrenaments serien encara més difícils que els partits per a ella. "Al principi pensava que no era real. Ara ja hi estic més acostumada, però tots els dies fan coses al camp que em sorprenen". Però es tracta d'això: així, al costat de les millors és com arribarà al seu millor nivell. Pere Romeu li demana que sigui ella mateixa, que es trobi. "M'ha donat la seva confiança i ho noto. Això m'ajuda a confiar en mi mateixa".

Les ganes de guanyar títols i més títols també han portat Kika Nazareth a Barcelona i al Barça. Ella, com les seves companyes, per molt que ja ho hagin guanyat tot, no en tenen mai prou. "Quan jugues en un gran sempre en vols més. Sempre hi ha reptes que pots buscar, per millorar". Reptes com, per exemple, guanyar i brillar en el Clàssic, contra el Real Madrid. "Clar que tinc ganes de jugar contra el Madrid! A Portugal els partits que jugàvem contra l'Sporting eren els millors. L'ambient, que en el femení és molt sa, era molt bonic. Són partits diferents. I els grans rivals et fan millorar".

Bona conversadora, alegre i, alhora, assenyada, Kika viu amb intensitat aquest moment de la seva vida i ho transmet, mirant als ulls, en cada paraula que diu. El seu talent i els quatre anys de contracte que ha signat amb el millor equip del món, conviden a pensar que es farà tan gran com les companyes que ara tan admira. "Soc una persona feliç. Tinc dies dolents, com tothom, però soc una privilegiada. No em falten amics, tinc els meus pares, la família, i soc al Barça. Ho tinc tot. A dins i fora del camp. M'agrada expressar la meva felicitat. Per això ballo, abraço, toco...".

CINC ORS I TRES BRONZES

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FCBARCELONA / GERMÁN PARGA, MARC GRAUPERA
©DIARIO AS / JESÚS ÁLVAREZ ORIHUELA

JORDAN DÍAZ, FERMÍN LÓPEZ, PAU CUBARSÍ, ERIC GARCÍA, EMIL NIELSEN, ALEIX GÓMEZ, GONZALO PÉREZ DE VARGAS I JAVI RODRÍGUEZ, VUIT ESPORTISTES BLAUGRANA MEDALLISTES EN ELS JOCS DE PARÍS

Vuit dels 25 esportistes del FC Barcelona que van participar en els Jocs Olímpics de París 2024 van acabar les seves competicions amb una medalla penjada al coll. El club poliesportiu més gran del planeta va excel·lir en atletisme, futbol i handbol, amb cinc ors -un per a l'atleta Jordan Díaz, un altre per al porter d'handbol Emil Nielssen i tres per als futbolistes Fermín López, Pau Cubarsí i Eric García- i tres bronzes per als handbolistes Aleix Gómez, Gonzalo Pérez de Vargas i Javi Rodríguez.

El gran moment en clau blaugrana de la cita olímpica parisenca el va protagonitzar l'atleta hispanocubà Jordan Díaz en la disciplina de triple salt, amb una gran actuació a la final, en la qual va signar tres salts gairebé calcats. De fet, el seu primer intent, en què va arribar als 17,86 metres, va ser suficient per endur-se l'or i superar el seu principal rival, Pedro Pic-

Jordan Díaz mostra somrient la medalla d'or en triple salt. A dalt, a la dreta, Marc Cubarsí i Eric Garcia masteguen el seu or. Al centre, Fermín López, el millor futbolista del torneig olímpic, amb la medalla al coll. A baix, l'or del danès Nielsen i el bronze de Javi Rodriguez, Gonzalo Pérez de Vargas i Aleix Gómez.

hardo. Díaz va sumar així un nou èxit a un any en què ha aconseguit la tercera millor marca de la història en el campionat d'Europa. Amb només 23 anys, el seu futur és brillant.

També es van penjar la medalla d'or tres futbolistes culers: Eric Garcia, Pau Cubarsí i Fermín López. Tots tres, a més, sent titulars i, en el cas de Fermín, amb un rendiment fora de mida. L'andalús va signar sis dianes, totes en moments decisius, que el van convertir en MVP, màxim golejador del torneig i màxim golejador històric de la selecció espanyola en els Jocs Olímpics. Després d'un molt bon campionat, Espanya es va desfer de la selecció amfitriona, la francesa, en una final decidida a la pròrroga (3-5).

El cinquè or blaugrana de París és el del porter danès de l'equip d'handbol, Emil Nielsen. La seva selecció va completar un campionat excels, amb cinc victòries en cinc partits a la primera fase, sabent patir en els quarts i les semifinals, i esclafant Alemanya a la final (26-39).

TREZTE DIPLOMES OLÍMPICS

Les tres medalles restants, les de bronze, també van arribar en handbol. La selecció espanyola d'Aleix Gómez, Gonzalo Pérez de Vargas i Javi Rodríguez es va penjar aquesta medalla després de guanyar Eslovènia, l'equip d'un altre blaugrana com és Blaz Janc, en la final de consolació.

A més dels medallistes, cal destacar els diplomes olímpics que van aconseguir les jugadores del Barça Femení que van quedar quartes amb la selecció espanyola: Cata Coll, Irene Paredes, Ona Batlle, Aitana Bonmatí, Alexia Putellas, Patri Guijarro, Salma Paralluelo i Vicky López. I també els de Blaz Janc, amb Eslovènia, Dika Mem i Melvyn Richardson, amb França, i Jonathan Carlsbogård i Hampus Wanne, amb Suècia, tots en handbol.

L'afició culer va aplaudir Jordan Diaz la nit de l'1 d'octubre. L'atleta, que va ser l'abanderat de la delegació espanyola en la cerimònia de clausura a París, va saltar a la gespa de l'Olímpic Lluís Companys abans del Barça-Young Boys.

You ss

L’ESPORTISTA **MÉS ALT** QUE HA VESTIT LA SAMARRETA DEL BARÇA

ROBERT GÜELL
FOTOS: ©FC BARCELONA
MARC GRAUPERA, VÍCTOR SALGADO
©ACB

YOUSSOUPHA FALL, DE 2,22 METRES, ARRIBA AL PALAU BLAUGRANA DESPRÉS DE CRÉIXER AL SENEGAL COM UN FANÀTIC DEL BARÇA DE MESSI

soupha FALL

Va ser una revisió especial. Es van realitzar les proves mèdiques habituals i, en el moment de mesurar l'alçada de Youssoupha Fall, la màquina, elevada al límit de les seves possibilitats, indicava que el jugador mesura dos metres i 22 centímetres. Es certificava que el nou pivot blaugrana, que arriba procedent de l'ASVEL Villeurbanne, és el jugador més alt de la història del Barça de bàsquet i, per descomptat, l'esportista més alt que ha defensat la samarreta blaugrana.

Fall és un centímetre més alt que el mític Roberto Dueñas. El madrileny va ser descobert en una parada d'autobús, quan tenia 16 anys i mesurava 2,18 metres. La història de Fall és similar, però va succeir molt més lluny de Barcelona. Exactament 4.000 quilòmetres separen la capital de Catalunya de Dakar. Allà el nou pivot blaugrana va créixer com un nen més, jugant a futbol amb els amics i sent un fan absolut del Barça i, sobretot, de Messi. Fins que va ser descobert pel seu primer agent. "Em va dir que havia de jugar a bàsquet perquè tenia potencial. Tenia 17 anys i no m'agradava jugar a bàsquet, però vaig començar a entrenar-me i a preparar el meu cos".

El jove Youssoupha havia jugat puntualment a bàsquet, però sense regularitat. Desitjava que arribés el cap de setmana per veure el seu Barça per la televisió. No va tenir mai cap samarreta blaugrana però, fidel seguidor de Messi, recorda com vivia els Clàssics contra aquell Madrid de Cristiano Ronaldo. "Respecto Cristiano, però abans l'odiava per la rivalitat amb Messi. Eren partits molt especials, ens reuníem tres hores abans, escoltàvem el *Cant del Barça*. A la meva família li encantava el futbol. Tinc molt bons records, com el partit contra el Chelsea, el de l'històric gol d'Iniesta i la remuntada contra el PSG. Per mi aquell és el millor partit de la història. Va ser una bogeria", explica.

UN CONTEXT MOLT DUR

Nascut el 1995, Youssoupha Fall va prendre's les paraules del seu primer agent molt seriosament: el bàsquet podia canviar la seva vida. "No ha estat fàcil, però es tracta de creure en el teu somni i de treballar", diu. I li va tocar treballar enmig d'un context molt dur. "Vaig arribar del no res. A més, havia perdut la meva mare quan tenia 11 anys i, l'any 2017, vaig perdre també el meu pare. Ell era el meu primer aficionat. Per això, sempre intento donar el millor de mi, per fer-los sentir orgullosos de mi i per ajudar la meva família".

Va aterrar a França el 2012 per formar-se al Le Mans Sarthe Basket. L'adaptació personal no va ser fàcil. "Vaig arribar-hi un mes

de gener, quan feia molt fred, i jo venia de la calor del Dakar". Tampoc professionalment va ser una adaptació fàcil. "Havia d'entrenar més perquè els altres jugadors eren millors que jo. Al Senegal havia començat tard i havia d'entrenar-me més. M'entrenava cinc cops per dia i, fins i tot, feia boxa". En tot cas, aquell treball ha tingut la recompensa. "El canvi va ser una bogeria, però allò va fer que ara sigui el jugador que soc. Ara sí, m'encanta el bàsquet".

El seu rendiment a Le Mans va despertar l'interès del Baskonia l'any 2018. El club basc el va cedir un any a l'Strasbourg i, el 2019, va debutar a Vitòria. Allà va descobrir que el bàsquet ACB és més ràpid i menys físic que a França. "Al principi em van expulsar dos o tres cops perquè jugava massa fort. Les dues primeres temporades a Baskonia no van ser fàcils, però vaig aprendre molt i em van ajudar a créixer com a jugador".

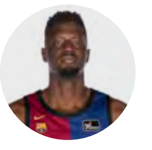
EL CANT DE FALL

Un dels primers records que té amb el Baskonia és el del primer partit al Palau Blaugrana. Va ser el 29 de setembre del 2019, tot just en la segona jornada de Lliga. I va sonar el *Cant del Barça*, que en tantes ocasions havia escoltat de petit... "Aquell moment va ser espectacular, vaig ser molt feliç. Em vaig dir a mi mateix: 'Estàs jugant contra el Barça!'". I resulta que avui escolta el "Tot el camp és un clam..." abans de cada partit, com a jugador local. "L'afició del Barça és de les millors d'Europa. Quan he jugat aquí m'han impactat, perquè poden influir en el resultat del partit, són molt passionals. Tinc moltes ganes de jugar per a ells i fer-los sentir orgullosos".

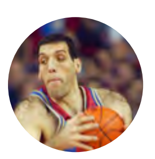
Per al senegalès, defensar la samarreta del FC Barcelona és més que un somni fet realitat. "És un nou nivell per a mi, soc molt feliç", assegura. Els objectius són clars: "Ho vull guanyar tot amb aquest equip. Només vull guanyar i guanyar. Al Barça només pots voler guanyar. I amb tots els meus companys volem fer quelcom especial aquest any". A la pista mirarà d'ajudar sobretot en defensa. El repte l'estimula, tant li fan els minuts de joc. "És igual si jugo o no. O si faig més o menys punts. Ningú em dirà, d'aquí uns anys, que el 2025 vaig fer 'x' punts. Només importa si guanyes i surts a la foto dels campions".

El mar de Barcelona és el que més li agrada de la seva nova ciutat, perquè li porta records del seu Dakar natal. Va arribar a mitjans d'agost, acompanyat de la seva dona i del seu fill, que va passar a ser el germà gran d'una nena nascuda el dia 11 de setembre. "Em sento molt bé amb els meus companys. Tenen experiència i m'han donat una benvinguda molt maca". Moltes vegades se'l veu conversar en l'idioma wòlof amb el jove Dame Sarr, italià amb pares d'origen senegalès. Ara, al sostre del Palau li toca parlar a la pista.

ELS JUGADORS MÉS ALTS A LA HISTÒRIA DEL BARÇA

2.22
YOUSSOUPHA FALL

2.21
ROBERTO DUEÑAS

2.19
ARTEM PUSTOVYI

CINC PERFILS DIFERENTS

L'estiu a les oficines del Barça de bàsquet es podria qualificar d'intens. Més enllà del canvi d'entrenador, l'egarenc Joan Peñarroya, i de la incorporació del jove Dame Sarr, que, amb 18 anys, encara el tercer curs com a resident a La Masia formant part de la dinàmica del primer equip, les novetats de la plantilla es poden comptar amb els dits d'una mà. Hi ha una incorporació per a cada posició de la pista, amb un perfil específic. En general, la lectura que cal fer és que l'equip guanya en potència física sobre el parquet.

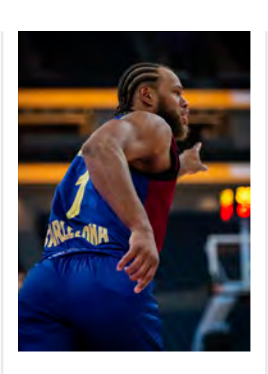
JUAN NÚÑEZ
Base. 20 anys i 1,94. Dorsal 17

És l'aposta per un jugador jove que actua com a director de joc i que té màgia a les seves mans per repartir regals en forma d'assistències. Núñez també té capacitat per anotar i trencar la defensa amb ràpides incursions cap a la cistella. Després de formar-se al planter del Reial Madrid, el nou '17' blaugrana ha estat dos cursos a l'Ulm alemany, on ha obtingut confiança per acabar sent internacional amb la selecció de Sergio Scariolo (va disputar el darrer Mundial) i per ser escollit en el número 36 del Draft de l'NBA d'aquest darrer estiu.

KEVIN PUNTER
Escorta. 31 anys i 1,93. Dorsal 0

Tots els equips de l'Eurolliga voldrien un tirador com Kevin Punter. El de Nova York és el fitxatge estrella de l'estiu barcelonista. És un jugador generador i anotador alhora, que també pot jugar en la posició de base i que no té por a l'hora d'agafar la pilota en els moments decisius. Té una llarga experiència a Europa i arriba procedent del Partizan de Belgrad, on era el capità i un dels ídols. Ara serà un dels jugadors referents de l'equip i de l'afició del Palau Blaugrana.

JUSTIN ANDERSON
Aler, 30 anys i 1,98. Dorsal 1

Pur físic i pura energia. Els braços i el tronc superior de Justin Anderson impressionen. El jugador nord-americà, amb experiència a l'NBA, afronta la seva segona temporada a Europa després d'agafar experiència a la Lliga Endesa el curs passat, defensant la samarreta del Breogán i del València. Ara defensarà la del Barça com si li anés la vida en cada jugada. És molt intens en defensa i un perfil de jugador necessari per al cos tècnic per equilibrar l'equip. En atac, també és capaç d'anotar des de línia de tres, d'assistir i d'esmaixar.

CHIMEZIE METU
Ala-pivot. 27 anys i 2,08. Dorsal 10

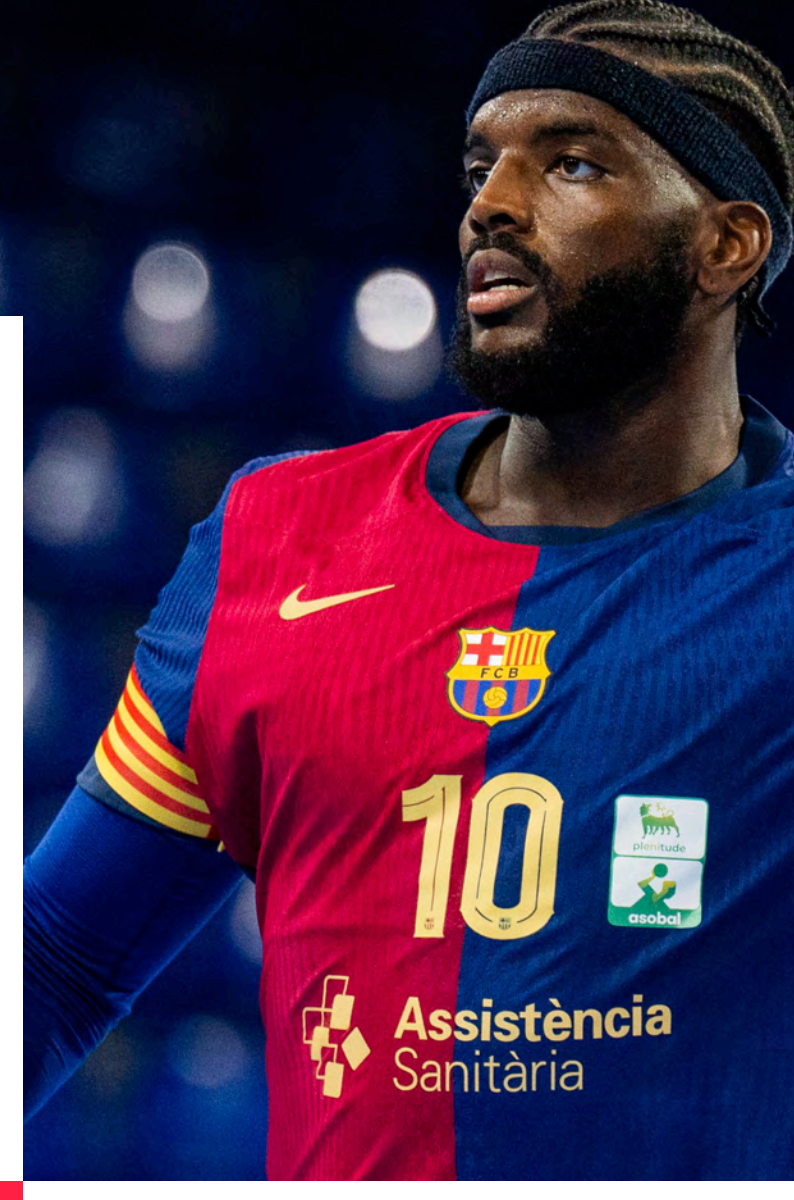
Aportarà versatilitat, té bona mà i agilitat dins la pintura. Aquest potent jugador californià, d'origen nigerià, arriba procedent dels Detroits Pistons i, un cop s'adapti al bàsquet europeu, pot arribar a ser una de les grans sorpreses de la temporada. Compartirà posició amb un jugador tècnic com és Jabari Parker i oferirà a Joan Peñarroya la possibilitat de jugar com a pivot. En defensa aporta seguretat i en atac pot ser imponent, a prop i lluny de la cistella.

YOUSSOUPHA FALL
Pivot. 29 anys i 2,22. Dorsal 19

El sostre del Palau. Amb els seus dos metres i 22 centímetres, Youssoupha Fall és el jugador més alt de la història de la secció. La seva alçada serà imponent per a qualsevol jugador que intenti aproximar-se a la cistella blaugrana. La seva habilitat per esmaixar la pilota o per taponar ajudarà molt l'equip i serà un bon complement a la parella de pivots que formen Jan Vesely i Willy Hernangómez. Té experiència al bàsquet estatal i a l'Eurolliga després del seu pas pel Baskonia i per l'ASVEL Villeurbanne, on era un dels referents.

DIKA MEM

“VULL TORNAR A POSAR EL BARÇA AL CIM”

LÍDER INDISCUTIBLE I CAPITÀ DEL CAMPIÓ D'EUROPA, EL LATERAL FRANCÈS TRANSMET SEGURETAT A DINS I A FORA DE LA PISTA

MIQUEL MUÑOZ
FOTOS © FC BARCELONA / VÍCTOR SALGADO

Dika Mem acaba de bufar 27 espelmes en un moment de plena maduresa. El francès destil·la seguretat en cada gest, amb la confiança de saber-se el líder del campió d’Europa. Mentre col·loca la cadira per seure i atendre aquesta entrevista, despatxa alguns missatges en el seu telèfon personal. Ràpidament el guarda i, quan aixeca la vista, omple tot l’espai amb el seu aplom. S’encén la gravadora i no perd contundència: “Vull tornar a posar el Barça al cim”, diu. Paraula de capità.

“Fa quatre o cinc anys que estem en un nivell brutal. Això no vol dir que guanyem sempre, però sempre hi som. I vull tornar a posar el Barça a la Final Four amb els meus companys. És l'objectiu i lluitarem a mort per

Mem és esquerrà i destaca per la precisió del seu llançament i pel seu poderós físic.

aconseguir-ho", explica el lateral. Els números avalen el seu discurs: el Barça d'handbol no és només l'actual campió d'Europa, sinó que ha guanyat tres de les últimes quatre Champions. I ja en són dues en tres anys amb Carlos Ortega a la banqueta.

En aquest cicle guanyador hi ha diferents noms propis. El principal, potser, és el de Dika Mem. El francès va arribar al Barça l'estiu del 2016, quan encara no havia fet 19 anys. Vuit temporades després -ara arrenca la novena-, és el capità i la referència a la pista. També està plenament integrat al Club i a la ciutat. Entre resposta i resposta a l'entrevista, Mem parla amb els companys que surten de les finestres de les habitacions de l'hotel. Estan muntant un passeig ràpid abans no sigui l'hora de sopar i compten amb ell. La germanor al vestidor és una de les claus del bon funcionament d'aquest equip i tornarà a jugar un paper clau aquesta temporada, en la qual la preparació conjunta ha estat mínima per la participació de 10 jugadors blaugrana als Jocs Olímpics. De fet, Emil Nielsen ha tornat de París amb la medalla d'or i els espanyols Gonzalo Pérez de Vargas, Aleix Gómez i Javi Rodríguez, amb la de bronze.

"Que l'equip no hagi canviat ajuda també en aquest inici de curs. Una cosa és el ritme físic, que l'anirem agafant, però si canvies un jugador és diferent de si en canvies cinc o sis. Cal tornar a recuperar automatismes. Quan així sigui, estarem preparats per a tots els títols. Tots volem guanyar", explica Mem.

Els Jocs Olímpics no han estat bons per al capità del Barça. La seva selecció, amfitriona i una de les grans favorites a l'or, va caure als quarts de final contra Alemanya. Ell va acabar el partit amb 10 gols, però va participar en una jugada desafortunada que va acabar sent decisiva a favor dels alemanys. Mem assegura que durant l'estiu ha desconnectat i que vol "mirar endavant".

De moment, el curs 2024/25 no pot haver començat millor per al Barça i per a ell: s'han aconseguit els dos primers títols, la Supercopa de Catalunya i la Supercopa Ibèrica. El que fa aquest equip sembla fàcil, però no ho és. Quina és la recepta per continuar guanyant? "Quan se m'ha preguntat per això jo sempre he estat força clar. L'objectiu continua sent el mateix. Estem en un club on es demana molt. Passi el que passi, jugadors lesionats o jugadors que se'n van, hem d'estar sempre fins al final", emfatitza el capità, just abans de recollir la cadira i d'afegir-se a la sortida amb els seus companys.

DOS TÍTOLS AL SAC

El Barça d'handbol ha començat la temporada 2024/25 com va acabar l'anterior: guanyant títols. I per partida doble. Els homes de Carlos Ortega, amb una pretemporada mínima a causa dels Jocs Olímpics, han arrencat aconseguint la Supercopa de Catalunya i la Supercopa Ibèrica, els dos primers trofeus del curs.

La Supercopa de Catalunya es va començar a gestar a la semifinal de Sarrià de Ter, el 22 d'agost, quan els olímpics tot just portaven una sessió d'entrenament. L'equip va saltar a la pista sense ells, amb fins a vuit jugadors del planter a la convocatòria. Tot i així, el primer test va ser molt positiu i els blaugranes es van endur la victòria contra la UE Sarrià, de Primera Nacional, per 20-39. L'absència d'alguns dels noms més destacats va obrir la finestra per als debuts. Es van estrenar amb el primer equip Jan Blas, Pol Quiroga, Anselmo Collado i Carlos Pueyo. Van destacar les actuacions d'Aitor Ariño (10 gols) i Manuel Ortega (8 gols).

La final va ser d'un domini barcelonista aclaparador. El Barça s'havia d'enfrontar al Fraikin Granollers, però els vallesans van decidir portar un equip amb jugadors del filial i del juvenil per prioritzar altres compromisos. Els homes d'Ortega, però, es van aïllar de les circumstàncies i van sortir com un huracà, amb un resultat final de 52-27. El màxim títol a nivell català va suposar el primer trofeu com a blaugranes per a Juan Palomino, que tornava després de 2 anys cedit a Logronyo, i d'Antonio Bazán.

I d'una Supercopa a una altra. Dissabte 31 d'agost els blaugranes van disputar la Supercopa Ibèrica a Torrelavega, en format de final a quatre, i a la semifinal no van donar opció al Porto (39-31), subcampió de Lliga i Copa a Portugal. A la final esperava l'Sporting, que venia de fer una temporada espectacular, amb el doblet domèstic. Els nois de Carlos Ortega van sortir decidits a marcar diferències des del principi. I així va ser. Al final, victòria de cinc (38-33) i supercampions ibèrics.

TINO PÉREZ, EN EL MILLOR MOMENT

JORDI NOMDEDEU
FOTOS: ©FC BARCELONA / MARC GRAUPERA

Tino Pérez és a punt de dinar en una braseria, prop de la Ciutat Esportiva. "Demanaré dos segons", diu al cambrer. "Cuixa de pollastre a la brasa, amb verduretes en comptes de patates fregides, i bacallà amb samfaina". En veure la cara de sorpresa dels quatre membres del seu staff, l'entrenador del Barça de futsal s'adona que ha de tornar a explicar que segueix una dieta rica en proteïnes. La va descobrir a la Xina, on s'hi ha estat dos anys i mig entrenant el Shangai.

"M'hi anava la salut", reconeix. Ha perdut 19 quilos des del 2022, quan va deixar l'Inter. "Tenia la pressió alta, respirava malament i, fins i tot, em vaig desmaiar una vegada per problemes, tots ells, derivats del sobrepès", explica. L'aventura a la Xina va ser molt més que un nou segell a un passaport ple d'història. Va ser un viatge catàrtic. "M'he retrobat amb la millor versió de mi mateix, físicament i mentalment", i ho argumenta apel·lant a la tranquil·litat d'esperit amb què s'ha trobat en un entorn ple de pau a l'altra punta del món. "Shangai té 24 milions d'habitants i és una de les ciutats més poblades del món, però lluny de l'estrès que vivim en el món occidental et trobes en un entorn que et cuida i et convida a cuidar-te", diu. Va anar a veure el metge de capçalera, li va fer una analítica i en veure els resultats es va haver de fregar els ulls i rellegir-la dues vegades. No s'ho creia. Era impecable. Fins i tot exemplar per a una persona de 55 anys. "No et reconec", li va dir el metge. I amb la salut retrobada i ple d'energia li va arribar la trucada de Jordi Torras per dirigir el Barça.

"Viure a la Xina ha estat una experiència molt enriquidora des del punt de vista personal, m'he topat amb una cultura basada en el coneixement i el respecte que m'ha aportat moltes coses bones, tot i que ja tenia ganes de tornar perquè és dur estar separat de la família i perquè trobava a faltar l'exigència professional que suposa entrenar un club de primer nivell mundial", argumenta Tino Pérez. El tècnic de Toledo s'havia cobert l'esquena signant una clàusula que li permetia deixar lliure el Shangai Quanqi Pioneer si li arribava una bona oferta d'Europa. I després de dues bones temporades a la Xina li va arribar la proposta que feia anys que esperava: el Barça.

"Sincerament sí que m'esperava que en algun moment o altre de la meva carrera acabaria entrenant el Barça", reconeix. Ja li tocava. Abans d'aterrar a Barcelona ha voltat, literalment, per mig món. Va començar a Toledo de

EL TÈCNIC TOLEDÀ ARRIBA A LA BANQUETA DEL BARÇA CARREGAT D'EXPERIÈNCIA I SENSE POR DE L'EXIGÈNCIA. "ÉS BO QUE DES DE DALT ET TRANSMETIN AMBICIÓ", DIU

segon de Jesús Velasco, però de seguida va fer el salt a primer entrenador i va guanyar quatre Champions, entre el 1998 i el 2002, amb el Talavera i el Playas de Castellón. També ha entrenat a Rússia, l'Azerbaidjan, Itàlia i la Xina. I en la seva etapa al Dinamo de Moscou va guanyar 4 Superlligues russes i va ser tres vegades consecutives subcampió d'Europa, en què va perdre dues de les tres finals contra el Barça: el 2012, a Lleida, i el 2014, a Bakú.

L'any 2019 va tornar a Espanya i va assumir el difícil repte, igual que ara, de substituir Jesús Velasco a l'Inter. Aleshores va ser capaç de trencar l'hegemonia blaugrana sumant una nova lliga i una Copa d'Espanya al seu palmarès. I ara, dues temporades després, canvia de bàndol en el millor moment de la seva carrera. Té l'exigència de guanyar títols i l'experiència, els coneixements i els millors jugadors per aconseguir-ho. "És bo que des de dalt -en referència a la directiva i a la direcció esportiva- et transmetin ambició, és una pressió bona", assumeix.

En pocs dies ja ha deixat el seu segell personal a la Ciutat Esportiva. És un nervi, no para quiet, sempre va amunt i avall, és hiperactiu i matinador. Des del primer dia que escriu en català al grup de whattsapp de l'staff, no té vergonya d'equivocar-se i pregunta si s'encalla o dubta de l'ortografia d'una paraula. I quan es comunica amb els jugadors mai falta un "bon dia" i un "gràcies". És un tipus seriós, auster, de tracte proper i afable, més de riure les bromes dels altres que no pas de fer-les ell i viu al marge del soroll de les xarxes socials. El seu lema: "Arremangar-se i treballar". Per a ell l'esforç és innegociable. "El qui no corri ho passarà malament amb mi", adverteix. Comença l'era Tino Pérez al Barça. Compte, que no és Florentino Pérez. És Faustino Pérez, de l'escola de Toledo.

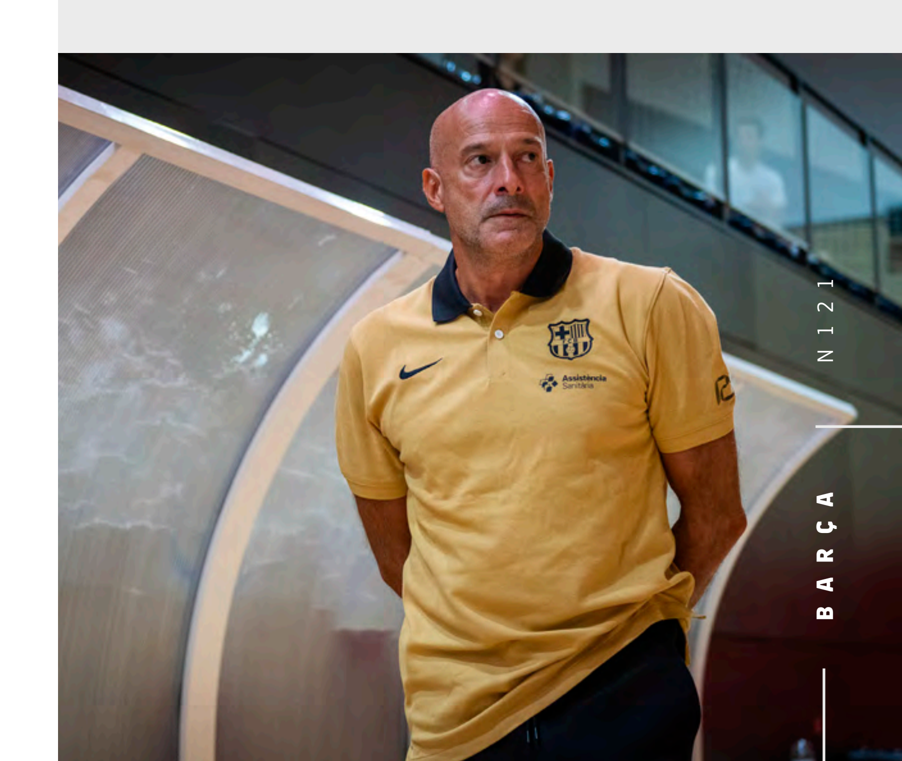
TRES CARES NOVES

Al marge del relleu a la banqueta, Ferrao i André Coelho han marxat del Barça futsal i han tornat Eric Martel i Khalid. El fitxatge estrella de la temporada és el pivot brasiler Fits. El directiu Aureli Mas, responsable del futbol sala, destaca la filosofia al voltant de la qual s'ha construït el Barça de futbol sala 2024/25 liderat als despatxos per Jordi Torras i a la banqueta per Tino Pérez. "Volíem un projecte continuista, amb un entrenador que apostés per un futbol sala atractiu que enganxés l'afició, i també ens hem reforçat molt bé amb la incorporació de jugadors de la casa amb experiència i, sobretot, talent. Amb l'objectiu final d'aspirar a tots els títols i tornar la temporada que ve a la Champions".

FITS. Pivot brasiler de 32 anys. Esquerrà. De perfil similar a l'històric Fernandao. Arriba lliure, procedent del Movistar Inter. També ha jugat a l'Anderlecht i al Benfica. És més passador que golejador, aguanta molt bé la pilota d'esquena a porteria i té una gran visió de joc.

ERIC MARTEL. Roda el món i torna al Born. Va alternar el filial amb el primer equip del Barça les temporades 2011/12 i 2012/13, i onze temporades després, i amb 32 anys, torna convertit en un dels millors ales esquerrans de la Lliga. Ha passat per l'Industrias Santa Coloma, el Peníscola, l'Osasuna Magna, el Movistar Inter i el Valdepeñas. Va coincidir amb Tino Pérez a l'Inter. És un totterreny, d'aquells jugadors que volen tots els entrenadors.

KHALID. Un talent dels d'abans. Ala dretà habilidós i atrevit. Es va formar a les categories inferiors del Barça i s'ha foguejat a l'elit les darreres tres temporades amb l'Industrias Santa Coloma. Té 26 anys i és internacional pel Marroc. Va guanyar una Lliga de Segona amb el Barça Atlètic compartint vestidor amb Miquel Feixas i Sergio González.

MATI I QUATRE CARES NOVES PER AL BARÇA 2024/25

TORNA MATIAS PASCUAL DESPRÉS DE SUPERAR LA GREU LESIÓ DE TÍBIA I PERONÉ QUE ES VA FER FA DOS ANYS. TORNEN TAMBÉ PABLO ÁLVAREZ I SERGI ARAGONÈS, DOS JUGADORS AMB PASSAT BLAUGRANA, I ARRIBA FERRAN FONT. A LA BANQUETA, L'APOSTA ÉS DAVID CÁCERES

CESC VILALTA
FOTOS: © FC BARCELONA VÍCTOR SALGADO

Matias Pascual va tornar a jugar un partit d'hoquei patins al Palau Blaugrana el 20 de setembre del 2024, gairebé dos anys després de la lesió que va patir a la semifinal del Mundial 2022, celebrat a la localitat argentina de San Juan. El jugador argentí va rebre l'alta mèdica després de passar per la sala d'operacions la primavera passada per corregir les greus seqüeles de la fractura de tíbia i peroné a la cama dreta que l'han mantingut allunyat de les pistes durant un llarg procés, sempre amb la supervisió dels Serveis Mèdics del Club.

En una entrevista amb els mitjans del Club, Mati Pascual es va mostrar agraït amb els que han participat en la seva recuperació. "La millor ajuda ha estat la de la meva família. Hem estat junts en tot el procés. La família del Barça també m'ha fet sentir fort i m'ha donat confiança per no perdre la fe i l'esperança de tor-

En la part superior, Matias Pascual, Pablo Álvarez i Ferran Font. A la dreta, Sergi Aragonès. Tots quatre reforçaran el Barça d'hoquei 2024/25.

nar". El '4' blaugrana ha demostrat una gran fortalesa mental. "En cap moment he pensat en la retirada. M'he vist limitat durant molt de temps, però sabia que això no em frenaria i que tard o d'hora ho superaria. És un tipus de lesió complicada, perquè genera incertesa. Ho vaig veure després d'un any, quan em van haver de tornar a operar. Per mi va ser com tornar a començar, un xoc dur".

Per a l'argentí, focalitzar-se en el seu retorn ha estat clau. "Els meus objectius eren tornar a jugar i agafar el ritme de competició per poder donar el cent per cent. Vull ajudar el Barça a seguir guanyant títols i ser el millor equip, com ho ha estat sempre". A banda d'aquest esperat retorn, la plantilla del primer equip d'hoquei patins del FC Barcelona comptarà aquest curs amb quatre cares noves respecte a la temporada passada, tres jugadors i l'entrenador.

CÁCERES, ARAGONÈS, ÁLVAREZ I FONT

David Cáceres, de 50 anys, arriba a la banque-

ta del primer equip del Barça amb una àmplia trajectòria com a jugador i entrenador. Com a entrenador suma deu anys d'experiència. A més, forma part de la disciplina culer des de la temporada 2021/22, quan es va incorporar per entrenar els equips de la base. Coneixedor del Club i de la seva filosofia, el barceloní ha col·laborat en el Barça Atlètic i ha dirigit l'Aleví i l'Infantil blaugrana, amb els quals ha sumat un grapat de títols: entre d'altres, la MiniCopa, el Campionat de Catalunya, d'Espanya i dos Eurohockey U15.

Pel que fa a Sergi Aragonès, ha arribat al Palau amb 27 anys, després de finalitzar contracte amb el Reus Deportiu. De fet, torna al Barça, ja que va jugar dues temporades en el filial. Ara, però, el defensa de Sant Sadurní és ja un jugador contrastat i de garanties, amb experiència al Benfica i al Reus. Aragonès és un jugador que ho dona tot a cada partit: solidari i entregat, el seu caràcter i la seva qualitat poden aportar molt al conjunt de David Cáceres. Té un gran recorregut dins la pista, és capaç de marcar el ritme del partit, ofensivament i en defensa, i les seves diagonals i el seu xut exterior són dues de les seves principals armes.

Un altre que torna és l'argentí Pablo Álvarez. Ho fa procedent del Benfica, on ha jugat les últimes tres temporades, i ha guanyat una Lliga i una Supertaça António Livramento. Álvarez va ser jugador, i peça clau, del Barça durant deu temporades (2011-2021), i va arribar a ser el màxim golejador històric de l'OK Lliga, amb 551 gols. Vestit de blaugrana va guanyar nou lligues, set Supercopes d'Espanya, cinc Copes del Rei, tres Lligues Europees, dues Copes Intercontinentals, dues Copes Continentals i tres Lligues Catalanes. A Barcelona el davanter de San Juan es va consolidar com un dels millors golejadors de la seva època i va fer uns números històrics. El "màgic Pablito", torna al Palau, amb 38 anys, com un jugador que, sens dubte, aportarà experiència i gols.

També aportarà gols Ferran Font, que ha signat fins al 2027 i arriba procedent de l'Sporting de Portugal, on acabava contracte. Allà va ser peça clau durant les últimes vuit temporades i va aixecar dues lligues i tres Champions. Font, de 27 anys, destaca per la seva facilitat en trobar porteria i la seva intensitat als dos costats de la pista. L'osonenc és un davanter descarat i amb molt bona tècnica. El seu és un nom que, com els de Mati Pascual, Sergi Aragonès i Pablo Álvarez, sonaran repetidament al Palau aquesta temporada.

SERGI PANADERO

"VULL QUE EL PROJECTE CONTINUÏ CREIXENT"

ALBERT FIBLA
FOTOS: ©FC BARCELONA

Nova vida per a Sergi Panadero. Després de 21 anys com a jugador de l'equip d'hoquei del FC Barcelona, en els quals ha guanyat 68 títols, ha canviat els patins pels despatxos. Això sí, no ha deixat el Club: ara és el gestor esportiu del Fundació Barça Genuine. De fet, tampoc no ha deixat del tot l'hoquei, perquè entrena l'equip on juga el seu fill, a Voltregà, i col·labora amb els equips de base del FC Barcelona. A més, es manté en plena forma i reconeix que troba a faltar l'ambient del vestidor i l'adrenalina de la competició. Sigui com sigui, al bo de Pana li toca adaptar-se a una nova realitat. "Em trobo molt a gust en aquesta nova vida, la gent del Club m'ho

EL GESTOR ESPORTIU DEL FUNDACIÓ BARÇA GENUINE S'ESTRENA AQUESTA TEMPORADA EN ELS DESPATXOS AMB LA IDEA DE CONTINUAR EL CAMÍ INICIAT FA TRES ANYS EN AQUEST EQUIP, FORMAT PER HOMES I DONES AMB DISCAPACITAT INTEL·LECTUAL

posa fàcil. Però és un canvi gran i necessito el meu temps. Ara visc en un territori desconegut", reconeix.

L'equip Fundació Barça Genuine, que viu la seva quarta temporada després de tres anys carregats de bones experiències pels homes i les dones amb discapacitat intel·lectual que el formen, és el nou repte per a Sergi Panadero. "És un projecte engrescador i gratificant, que fins ara ha tingut la repercussió que mereix. Tinc ganes de seguir fent-lo créixer", assegura. No és el primer contacte de l'osonenc amb el món de la discapacitat intel·lectual, però sí que per primera vegada s'hi dedicarà de forma professional. "Crec que treballar en aquest projecte m'anirà bé per al meu creixement personal. A mesura que ens anem coneixent amb els jugadors i les jugadores, veig que viuré moments molt especials que em faran valorar coses que abans no valorava. Tenen més a ensenyar-me a mi que no pas jo a ells i elles".

Panadero promet una línia continuista, seguirà el camí que s'ha traçat en les tres últimes temporades, especialment en la manera com s'ha organitzat l'equip. La seva idea, a més, passa perquè el Fundació Barça Genuine continuï sent, per damunt de tot, un equip inclusiu. "A tots ens agrada guanyar, però aquest és un projecte que ha de ser, sobretot, inclusiu. Fins ara s'ha fet molt bé i hem de seguir en aquesta línia. No estem en el camí equivocat", sentencia.

MUSEU FC BARCELONA

40 ANYS D'HISTÒRIA

EL **MUSEU DEL FC BARCELONA** ARRIBA A LES QUATRE DÈCADES DE VIDA EN EL 125 ANIVERSARI DEL CLUB

MANEL TOMÁS
FOTOS © FC BARCELONA

El desig que el FC Barcelona tingués un museu que recollís la seva història i els trofeus aconseguits al llarg del temps ve de lluny. En el butlletí oficial del Club corresponent al mes d'agost del 1928 es pot llegir que el consell directiu d'Arcadi Balaguer albirava el projecte d'engegar una "ordenació i agrupament dels trofeus, amb l'edició d'una guia per a instrucció dels nostres socis i dels hostes que ens visitin". Malauradament, el projecte no va germinar. Molts anys després, la junta directiva que presidia Josep Lluís Núñez va recuperar aquesta idea. Així és com l'any 1982 es va iniciar la tasca de reunir trofeus, documents i tota mena d'objectes relacionats amb la història del FC Barcelona, que es trobaven dispersos i sovint en precari estat de conservació en diverses dependències del Club. Després de dos anys de treballs, el Museu del FC Barcelona va ser inaugurat el 24 de setembre del 1984, obra dels directius Josep Casals, en la seva condició d'arquitecte, i de Francesc Pulido, aleshores responsable de l'Àrea de Patrimoni del FC Barcelona. El Museu va tenir un cost de 420.000 euros i el seu primer director va ser Jaume Ramon, que va romandre al càrrec fins al 1990. Ramon, que havia estat cap de Secretaria del Barça durant 25 anys i era l'historiador oficiós del Club, se sentia especialment orgullós del Museu. "Van fer la gàbia i jo hi vaig posar els ocells", solia dir, tot al·ludint a la seva tenaç tasca de recopilació del material històric que li va ocupar força temps.

Des d'un principi, el Museu del Barça es va convertir en el millor museu futbolístic del món i, molt aviat, en el més visitat de les seves característiques. Durant la primera etapa, ocupava una superfície de 950 m², estava ubicat a la zona de la Tribuna del Camp Nou i constava de dues plantes. La primera (600 metres), situada a sobre de la Llotja de l'Estadi, estava dividida en nou àmbits històrics, que corresponien a nou etapes, ordenades cronològicament, de la vida de l'entitat. Aquests àmbits estaven ubicats sota formes hexagonals, interconnectades i amb il·luminació zenital. També hi havia espais dedicats a esdeveniments excepcionals, a les seccions i tres sales de vídeo. A la segona planta, els obsequis que les penyes barcelonistes havien lliurat al Club fins aleshores ocupaven la totalitat de l'espai (350 metres).

L'any 1987 es va fer la primera remodelació important del Museu, amb les obres de les dues Biennals d'art que havia organitzat el Club fins aleshores (1985 i 1987). Així s'ampliava de manera considerable el Fons d'Art, gràcies també al continu degoteig de les donacions de diversos artistes del país. Posteriorment, el 1994, es va augmentar la superfície fins a arribar als 1.650 m² i es va donar una importància especial a l'espai destinat al Fons d'Art del Club, que any rere any s'enriquia amb peces més valuoses. En aquesta ampliació es podien veure tots els jugadors internacionals, els presidents que havia tingut el Club al llarg de la història, els atletes que havien participat en els diversos jocs olímpics, més dos àmbits interactius, un de les instal·lacions i l'altre amb jocs didàctics. Aquesta remodelació, que es va inaugurar el 20 d'octubre del 1994, també va permetre acollir el Centre de Documentació Barcelonista, al segon pis del Museu, un espai de consulta històrica obert a tota l'afició.

Durant els anys 1997 i 1998 es va abordar una nova remodelació del Museu, que va ampliar la seva superfície fins a un total de 2.700 m². Les obres de la façana del Camp Nou van permetre aquest creixement espectacular, que es va completar amb l'arranjament de les rampes d'accés que connectaven l'edifici amb la nova Botiga del Club. D'altra banda, el 2001 es van instaurar les visites periòdiques guiades a l'Estadi.

EL SEGLE XXI

L'any 2010, el Museu va experimentar una remodelació a fons, adaptant-se al segle XXI sota el nom de Camp Nou Experience i amb una superfície de 3.600 m². La seva principal atracció era un complet tour guiat que incloïa la visita a l'Spotify Camp Nou, el Museu històric i la Botiga del FC Barcelona. D'aquesta manera, el visitant podia gaudir d'experiències úniques: al Museu coneixia la història i

els valors que fan del Barça *Més que un Club* (la catalanitat, la universalitat, el compromís social i la democràcia), descobria els espais més singulars del Camp Nou i s'emocionava a la zona multimèdia tot recordant amb els cinc sentits els millors moments de l'equip. Es tractava d'una experiència única al món, amb la tecnologia més avançada: instal·lacions sonores, taules audiovisuals i tàctils, grans pantalles i, sobretot, la gran projecció audiovisual de 35 metres amb les millors imatges del Barça.

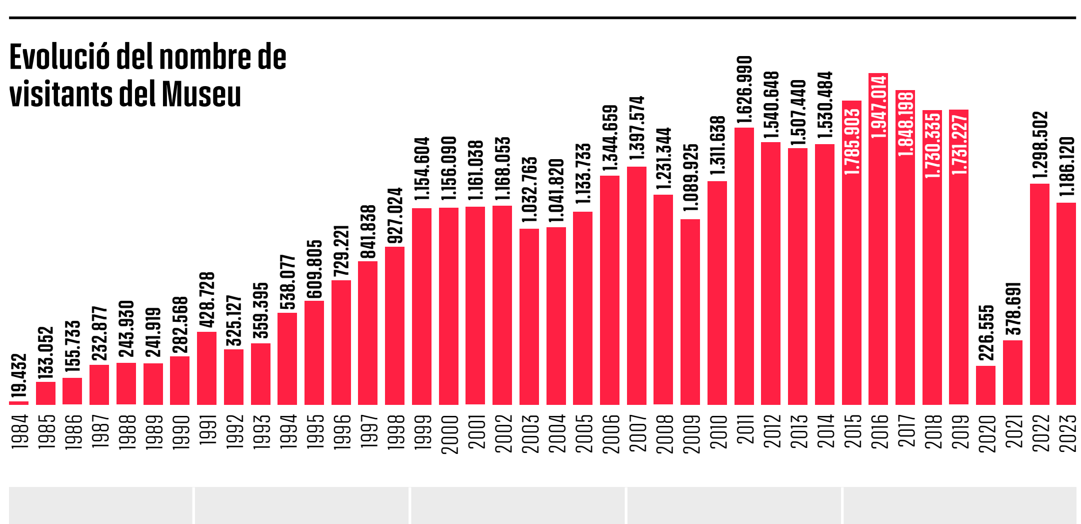
A l'Estadi, l'afeccionat blaugrana se sentia com un futbolista dins del vestidor i passava pel túnel que dona accés al terreny de joc, mentre s'escoltava l'ambient real d'un partit. També podia contemplar el Camp Nou des de les cabines de premsa i fotografiar-se a la zona mixta, on els mitjans de comunicació entrevisten els jugadors, o a la sala de premsa on els entrenadors fan les rodes de premsa.

El 28 de maig del 2023, amb motiu de les obres de remodelació de l'Spotify Camp Nou, el Museu va tancar les seves portes a l'Estadi. Pocs dies després, el 6 de juny, va obrir de nou de manera provisional on fins feia pocs mesos estava ubicada la Pista de Gel del Club, a tocar del Palau Blaugrana.

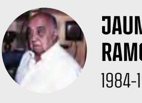
EL MÉS VISITAT DE BARCELONA I CATALUNYA

Al llarg dels seus 40 anys de vida, el Museu del Barça s'ha convertit en el més visitat de Barcelona, de Catalunya, el tercer de l'Estat i el museu esportiu més important del món. A través del seu recorregut els culers poden fer un repàs per una història més que centenària i plena d'èxits, tot recordant els futbolistes més emblemàtics i admirant el seu palmarès de trofeus exposats (més de 100 de futbol, 25 de futbol femení i 50 de seccions). El nou espai a l'antic indret de la Pista de Gel ocupa aproximadament 2.400 m² i està dividit en diferents zones per crear una millor experiència 100% Barça. Aquesta és la seva ubicació fins que estigui inaugurat el futur Spotify Camp Nou.

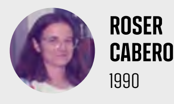
Anomenat Barça Immersive Tour, el nou Museu està inspirat en el concepte del *Més que un Club* i el seu disseny pretén potenciar la universalitat i la projecció del FC Barcelona. És també una prova pilot per a l'aplicació de les tecnologies més avançades i les activitats lúdiques que s'implantaran en el futur Museu de l'Spotify Camp Nou, on la realitat virtual, les activitats immersives i els hologrames es posaran a servei de la didàctica de la història del FC Barcelona. En aquest sentit, de l'actual recinte cal destacar la sala circular a doble alçada, que és la joia d'aquest Museu temporal (la sala audiovisual en el museu esportiu més gran d'Europa), amb un audiovisual projectat en 360 graus en parets de 6 metres d'alçada i 78 metres de llargada. A més del Barça Immersive Tour, una exposició plena de contingut emotiu, l'experiència 100% Barça acaba en un gran espai audiovisual de realitat virtual, on es recreen algunes de les sensacions que els aficionats i aficionades viuran i de les quals podran gaudir al futur nou Estadi.

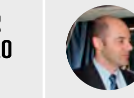
Directors del Museu

JAUME RAMON 1984-1990

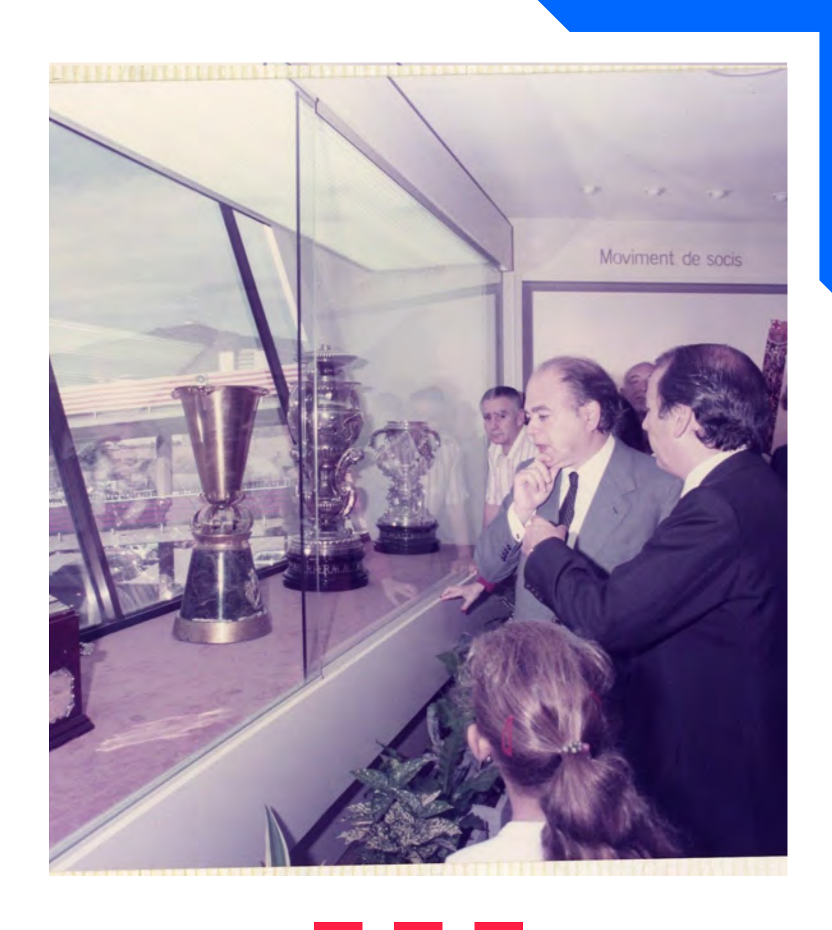
ROSER CABERO 1990

ALBERT PUJOL 1990-2006

JORDI PENAS Des del 2006

LLOC DE MEMÒRIA

Albert Balcells, catedràtic d'Història Contemporània i prestigiosa autoritat en l'estudi del passat de Catalunya, va publicar l'any 2008 el llibre *Llocs de memòria dels catalans*. Per l'autor, aquesta definició és aplicable a un espai o un monument dotat de capacitat commemorativa, al voltant del qual giren rituals civils de contingut polític. D'aquesta manera, Balcells passava revista a diversos espais tan emblemàtics per a la identitat catalana com, per esmentar-ne uns quants, el monument a Rafael Casanova, el Fossar de les Moreres, el Born, la muntanya del Canigó, el monestir de Ripoll, el santuari de Montserrat, el monestir de Poblet, el Palau de la Generalitat i el Palau de la Música Catalana. El capítol final estava dedicat al Camp Nou i al Museu del Barça. Balcells, doncs, posava el coliseu blaugrana i el seu recinte museístic a la mateixa altura de llocs tan sagrats pel sentiment català. Cedim la paraula al professor: "L'encert més gran és la comunicació del Museu amb l'Estadi, convertit així en un santuari de memòria, quan el visitant el contempla buit des de la tribuna presidencial. La visió de l'enorme espai permet lligar emotivament passat, present i futur, desvela una memòria viva, èpica i sense contradiccions ni aspectes foscos, de manera que el visitant, tot i no assistir a un partit, té la consciència de trobar-se en un santuari, on els símbols religiosos i patriòtics reforcen la sacralitat de l'entitat, rememorant les emocions i les passions dels grans torneigs".

FUNDACIÓ

UN PROJECTE PER A L'EMPODERAMENT DE NOIES ADOLESCENTS AL SOUTH BRONX DE NOVA YORK

ÀLEX BLANCAFORT
FOTOS: ©FC BARCELONA / MARC GRAUPERA

LA NOVA US BARÇA FOUNDATION ES POSA EN MARXA AMB AQUEST PROJECTE QUE VA VISITAR EL PRESIDENT JOAN LAPORTA L'ESTIU PASSAT

Aprofitant la gira del primer equip pels Estats Units, el 5 d'agost passat, el president del FC Barcelona i de la Fundació, Joan Laporta, i la directora general de la Fundació FC Barcelona, la doctora Marta Segú, van visitar el projecte que la Fundació està portant a terme al barri de South Bronx de la ciutat de Nova York. La comitiva blaugrana va ser rebuda per Andrew So, director executiu de South Bronx United, a qui se li va lliurar una samarreta commemorativa amb motiu de la trobada.

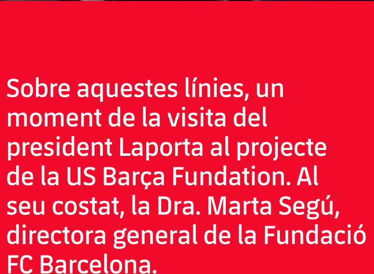
El projecte de la US Barça Foundation al South Bronx parteix de l'acord de col·laboració amb l'entitat South Bronx United, una organització que aprofita la pràctica del futbol com a eina de canvi social i d'integració comunitària. Ambdues entitats posaran en marxa un programa extraescolar per fomentar el desenvolupament de les habilitats personals i socials, així com el lideratge de noies adolescents i, alhora, oferir-los igualtat d'oportunitats. El projecte té com a objectiu principal que aquestes adolescents d'entre 10 i 14 anys que viuen en un context vulnerable tinguin accés a l'esport i l'utilitzin com a eina de millora de les seves habilitats socials i el seu benestar emocional. La idea és proporcionar models positius i fomentar el compromís amb diferents activitats durant el temps extraescolar, un moment en el qual les joves tenen més probabilitats de participar en conductes de risc.

La US Barça Foundation formarà les entrenadores i educadores del South Bronx United en la metodologia SportNet per tal de promoure els valors de l'esport, com ara el respecte, la humilitat, el treball en equip, l'ambició i l'esforç, i ho combinarà amb altres

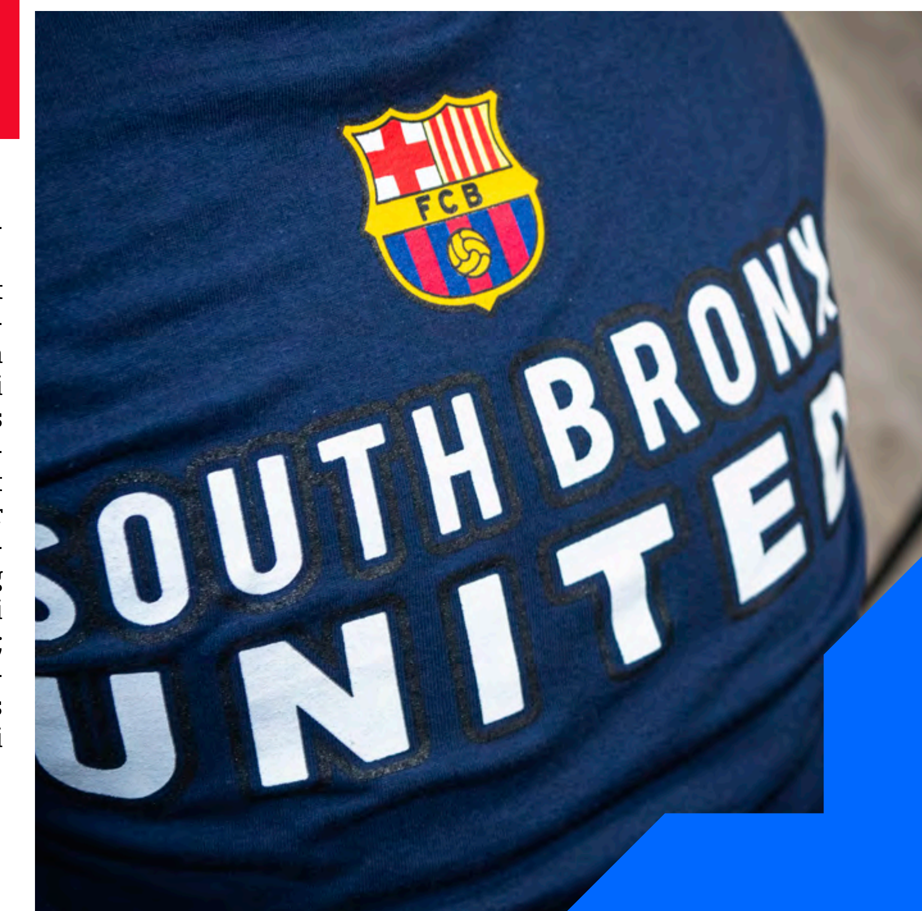

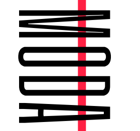

Sobre aquestes línies, un moment de la visita del president Laporta al projecte de la US Barça Fundation. Al seu costat, la Dra. Marta Segú, directora general de la Fundació FC Barcelona.

metodologies ja existents, com ara tallers psicoemocionals i activitats esportives.

Aquest projecte marca l'inici de l'activitat de la nova US Barça Foundation, entitat registrada als Estats Units que desenvoluparà els projectes comunitaris blaugrana a territori nord-americà i recaptarà fons per a projectes propis internacionalment. La US Barça Foundation s'ha constituït en un Patronat, presidit per Joan Laporta i del qual formen part Xavier Sala-i-Martín, vicepresident primer de la Fundació FC Barcelona; Bryan Bachner, Managing Director USA/APAC de FC Barcelona; Amani Martin, secretari de la US Barça Foundation; l'exjugador d'handbol blaugrana Xavier O'Callaghan, mànager de gestió de les seccions professionals d'handbol, futbol sala i hoquei patins, i la doctora Marta Segú.

LA COL·LECCIÓ **FAN JAMM** S'INSPIRA EN L'ESTÈTICA DE L'**SKATEBOARD**, AMB PATRONS DINÀMICS I MODERNS. LES PECES, DE TALL **OVERSIZE,** OFEREIXEN COMODITAT I UN **ESTIL RELAXANT.** COLORS ACURADAMENT SELECCIONATS I COMBINATS, CREANT UNA PALETA COHERENT I HARMONIOSA QUE REALÇA L'ATRACTIU VISUAL DE LES PECES I LES COMBINA AMB **GRAFISMES BARÇA** INNOVADORS.

FAN

BOTIGA

FAN

BOTIGA

CONTACTA AMB EL FC BARCELONA

OFICINES FCB
Arístides Maillol s/n,
08028 Barcelona
Telèfon de contacte:
902 1899 00
Horari d'atenció:
De dilluns a divendres
de 9 a 20 hores.

TAQUILLES
Taquilles accés 15:
Atenció al públic:
de l'1 de juny al 15 de
Setembre: 9:45 a 18:15
(temporada baixa):
Tancades
Bulevard:
Atenció al públic
(temporada alta):
9:45 a 18:15
(temporada baixa):
9:45 a 17:15 excepte
diumenges (9:45 a 14:15)

BARÇA STADIUM TOUR & MUSEUM
Av. Joan XXIII s/n 08028
Barcelona
(Accés Núm. 9)
Telèfon de contacte:
902 1899 00
E-mail:
oab@fcbarcelona.cat

Aconsegueix les teves entrades aquí:

COMPRAR ARA

FCB BOTIGA
Av. Joan XXIII s/n
08028 Barcelona
E-mail:
sac@blm.fcbarcelona.cat

Horari d'atenció:
Estiu (en funció de l'horari del Museu):
De dilluns a diumenge
de 10 a 20.30 hores.
Hivern (en funció de l'horari del Museu):
De dilluns a dissabte
de 10 a 19.00 hores
i els diumenges
de 10 a 15.00 hores.

Dies de partits de futbol al Camp Nou l'horari de la botiga variarà en funció del partit.

OAB
Av. Arístides Maillol s/n
Accés 15, Seu Social
08028 Barcelona
Telèfon de contacte:
900 1899 00
E-mail:
oab@fcbarcelona.cat

OAP
Av. Arístides Maillol s/n
Accés 15, Seu Social
08028 Barcelona
Telèfon de contacte:
902 1899 00
E-mail:
penyes@fcbarcelona.cat

OFICINA DEL SÍNDIC DELS SOCIS
Telèfon: 934963778
E-mail:
sindic.socis@fcbarcelona.cat

Fes click per veure tots els horaris i serveis del Club i de les seves oficines i instal·lacions

whitebit

OFFICIAL CRYPTOCURRENCY
EXCHANGE PARTNER
OF FC BARCELONA

Sorteo 2 Camisetas Firmadas

Registrate, completa el KYC y participa en el sorteo de la camiseta oficial del FC Barcelona 24-25

Cualquier inversión en activos digitales conlleva riesgos de pérdida total o parcial de capital y un riesgo de volatilidad significativa, potencialmente inapropiada para clientes minoristas. El rendimiento financiero pasado no garantiza el rendimiento futuro. Arriesgue sólo los activos que esté dispuesto a perder.

CaixaBank
Escoltar Parlar Fer

AMBILIGHT tv

1XBET

KONAMI

whitebit

ESTRELLA DAMM

CUPRA

BIMBO

HUMAN MOBILE DEVICES HMD

chiliz

STANLEY

PRIME

BioTechUSA

FEEBERSE

HERNO

RILASTIL
LABORATORIO DERMATOLOGICO

GLS.

VEGANNATION

AZEMAD

CaixaBank

Assistència Sanitària

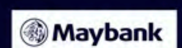
Scotiabank

Coca-Cola

ZIC

banco bmg

SHB
Solid partners, flexible solutions

SEBANG

DAKA

Rappi

afizzionados

serveto
High Quality Logistics

vueling

Hewlett Packard Enterprise

fever

FCB